

Duhovni sinovi

slavne

nadžupnije Konjiške.

Življenjepisne črtece. ❀

Nabral

Matej Slekovec,

župnik pri sv. Marku nižje Ptuja.

V Mariboru 1898.

R

3.783

92767

Kedar se prikaže na nočnem nebu nova veličastna zvezda, zanimajo se za njo več ali manj vsi ljudje. Hitijo jo gledat in gledajo jo vedno in vedno ter ugibajo in pozvedujejo, kako ji je ime in zakaj neki se je prikazala. Največje zanimanje pa se polasti zvezdoslovcev, ki sedaj z mnogim trudom rešujejo zanimivo nalogo, ter opisujejo lego in pot nove zvezde. Pri tem pa se ne ozirajo le na novo svetlo zvezdo, marveč opazujejo pred vsem tudi tiste zvezdice, ki so v obližju njenem ali ki so v kaki krajevni ali zvezdoslovni zvezi z ono krasno novinko. Zavoljo te nove luči na nebu postale so znamenitejšje še one, doslej morebiti prav malo imenovane ali celo neznane.

Prav tako godi se marsikrat zgodovinarju. — Kaj je pač pisatelja teh vrstic napotilo, da se je lotil mudnega in mučnega nabiranja podatkov za te-le skromne životopisne črtice? Kaj druga nego zvezda krasna in svetla, ki se je veličastno prikazala na zgodovinskem obnebhju slovenskem.

Konjice, prijazen trg ob vznožju Konjiške Gore, veličastne panoge košatega Pohorja, so v zgodovini naše domovine od nekdanj slovele, a njih starodavna slava je v novejši dobi zažarela v prekrasnem svitu, ki jim je zagotovil za vsikdar preslavno ime. Odkar je namreč ta prijazni, v divnem zatišju ležeči kraj bila sreča doletela, da je jeden njegovih sinov po previdnosti božji dospel celo na škofijski prestol, so Konjice

zaslovele čez meje naše domovine; kot rojstni kraj premilostljivega lavantinskega kneza in škofa dr. Mihaela Napotnika bodo se zanaprej povsod častno imenovale.

Toda z zanimanjem za osebo in rojstni kraj našega vse-ljubljenega vladike raste tudi zanimanje za njegove rojake, pred vsem pa za tiste, ki so v nekaki duhovni zvezi ž njim. To so duhovni sinovi slavne Konjiške nadžupnije, — Konjičani duhovskega stanu. Kakor zvezdice krog svoje nepremičnice, tako postali so po preslavnem svojem rojaku znameniti ter bodo bolje poznati odslej tudi oni.

Bodi nam torej dovoljeno v naslednjem po kronološkem redu naštetih nekatere že pokojne duhovnike, rojake našega premilostljivega kneza in škofa dr. Mihaela Napotnika, katere nam je bilo mogoče zaslediti. Cvetice so z vrta Konjiške nadžupnije, katere so od smrtne sape poparjene že zdavnej ovenele, a tukaj jih skrbno nabrane podajamo v proslavo Konjic in njih najodličnejšega rojaka.

1. Nikolaj Konjiški, prijor dominikancev v Ptuj, potrjuje z listino, pisano v Ptuj dne 30. novembra 1357. l., da je grof Friderik Celjski v cerkvi dominikancev v Ptuj s 50 markami graških vinarjev ustanovil obletnico s 24 mašami, ki se ima vsako leto dne 9. avgusta za -nj, njegove otroke, njegovo soprogo Diemuth in za pokojnega grofa Andreja Güssingenskega opravljati.¹

2. Herman, sin Hermana iz Konjic, je bil dne 11. marcija 1391. l. od Henrika Wildensteinskega, škofa tržaškega, v Čevdadu posvečen v dijakona. Mašnik postal je na Veliko soboto (25. marcija) t. l. „ad titulum ecclesiae sancti Nicolai“. Priporočil in škofu predstavil ga je Peter, višji dijakon v Savinjski dolini in župnik v Konjicalh.²

¹ Dr. Alb. Muchar, *Gesch. Steierm.*, VI., 340 in 341; Dr. Fr. Krones, *Die Freien von Saneck*, I., 173, št. 212.

² *Beiträge z. K. steierm. Gesch.*, VII., 115 in 116.

3. Wolfvingus (Wlvingus) „quondam Bidonis de Gonwicz“ je prejel dne 11. marcija 1391. l. od Henrika Wildensteinkega, škofa tržaškega, v Čevdadu tonzuro in manjše redove, na Veliko soboto (25. marcija) t. l. pa subdijakonat „presentatus per dilectum Petrum archidiaconum Saunie, plebanum in Gonwicz ad titulum filialis ecclesie sancte Crucis“. V mašnika posvetil ga je dne 30. marcija 1392. l. v Ogleju isti tržaški škof Henrik.¹

Nek Wlvingus je bil 1392. l. „perpetuus vicarius sancti Pauli prope Liebenstein“ (Sv. Pavel pri Prevoljskem gradu) ter je dne 30. marcija dal „titulum mensae“ Juriju „de sancto Ruperto prope Vrazla“ (Braslovče).²

4. Močnik Primož iz Konjic, bakalavrej svobodnih utemeljnostij, je bil na Veliko soboto 1466. l. od sekovskega škofa Jurija Ueberacker-ja posvečen v mašnika. „Titulum mensae“ dal mu je Nikolaj, prijor v Žičah.³

5. Gregorij, sin Štefana, lončarja v Konjicah, svetovni duhovnik, proda v soboto pred godom sv. Elizabete 1483. leta svoj travnik, njive in vinograd bratovščini žalostne Matere božje na Dravskem polju.⁴ Dotična listina se glasi: „Ich Gregor Lay-Priester deß Stepban Haffner zu Gonowiz Sunn bekhenne, dafs wir verkhaufft haben vnser Wisen, Äckher vnd Weingarten, die Wisen gelegen in dem Scheifspach. Die Äckher auf dem Mofs. Item der Weingarten der liegt in dem Rasenpach, dauon Man Jährlichen dient der Kürchen St. Jürgen 3 Wasser-Eimer Most, vnd Herrn Balthasar zu Lempach oder seiner Kaplaney daselbst zu Lempach nachkommen Caplan ein Wasser-Eimer

¹ L. c., 115, 116 in 119.

² L. c., 118 in J. Orožen, Das Bisthum und die Diözese Lavant, IV., a, 164.

³ Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

⁴ Ta je imela v začetku svoj sedež v Konjicah, kjer se nahaja njen sloviti „Copialbuch“ iz l. 1737. Pozneje se je preselila v Celje v kapelo žal. M. B. (Orož. III., 221.)

zur Perkrecht, dem Ehrsamem Herrn Probst vnd brudern der Ellenden Bruederschafft in Tragfeld.

Geben 1483. Jahr defs Sambstags vor Elisabetha.⁴

Listino sta pečatila Bernard Lichtenberski in Urban, mesar v Konjicah.¹

Gregorij je župnikoval 1497. l. v Vitanju.²

6. Smolnik Rupert, sin pokojnega kovača Mihaela Smolnika iz Konjic (Smolnich de Gonobicz), akolit oglejske škofije je postal 27. febr. 1496. l. v Čevdadu subdijakon na naslov gospoda Frančiška Perger-ja „de Siamnich“ ali v Jamnah, kjer so bili v 18. veku Juvančiči, 19. marcija 1496. l. dijakon in 2. aprila t. l. v Ogleju mašnik.³

7. Klemen, sin pokojnega Simona iz Konjic, je dobil 31. marcija 1498. l. v Beljaku subdijakon na naslov gospoda Valentina, in 9. junija t. l. v Čevdadu dijakon.⁴

8. Meričnik Jurij, sin Ivana Meričnika (Meritschneck — Mericznich) iz Konjic, je postal 14. aprila 1498. l. v Ogleju subdijakon na naslov gospoda Krištofa Lamperger-ja, vojnika v Boštanjskem gradu (militis Castri Sawstain), 9. junija 1498. leta v Čevdadu dijakon in 23. febr. 1499. l. ondi mašnik.⁵

9. Meričnik Andrej, brat prejšnjega, je postal 23. febr. 1499. l. dijakon in 16. marcija t. l. mašnik.⁶

10. Jakob, Andrejev sin iz Konjic, je prejel v Čevdadu dne 30. marcija 1499. l. tonzuro in manjše redove.⁷

11. Golčaj Jakob iz Konjic je prejel meseca septembra na kvaterno soboto („Venite adoremus“) 1510. l. od lavantinskega škofa Lenarta tonzuro in manjše redove. Kot „plebanus ecclesie parochialis beate Marie virginis in Kirchstettin“ je postal v adventu, kvaterno soboto („Veni et ostende“) 1510. l. sub-

¹ in ² J. Orožen, III., 232 in VIII., 423.

³, ⁴, ⁵, ⁶ in ⁷ Ant. Koblar, Izvestja muzejskega društva za Kranjsko, VI., 107.

dijakon, v postu na kvaterno soboto („Intret“) 1511. l. dijakon, na tiho soboto („Sicientes“) t. l. pa mašnik.¹

12. Pawngartner Gregorij, sin Petra iz Konjic, je prejel na kvaterno soboto („Venite adoremus“) 1510. l. od lavantinskega škofa Lenarta tonzuro in manjše redove. V soboto („Veni et ostende“) 1511. l. je postal subdijakon, v soboto („Intret“) 1512. l. dijakon, v soboto („Sicientes“) t. l. pa mašnik. „Titulum mensae“ mu je dala Uršula Vnderbein, prednica v Studenicah.²

13. Lamberšek Martin iz Konjic je bil od ljubljanskega škofa Tomaža Hrena dne 12. marcija 1604. l. v mašnika posvečen.³ Prišel je za kaplana v svoj rojstni kraj Konjice, kjer je v krstni knjigi naveden še 1611. l., semtertja kot „capellanus“ v Zrečah.⁴

14. Šumar (Sumer — Somer) Daniel, „Filius Mathiae Sumer, civis Gonovicensis et matris Margarethae leg. natus, presbyter ordinatus Utini 22. Decembris 1607“⁵, kaplanoval je do 1609. l. v Konjicah. Potem je postal župnik v Ivniku, kjer je služboval še l. 1617. o priliki škofovske vizitacije.

15. Obrič (Obriz — Obrizius) Martin, Konjičan, je prišel ob Jurijevem 1609. l. za kaplana v Konjice. Že julija t. l. je naveden v krstni matici kot „cooperator in Tshadram“. Pozneje je bil beneficijat v Slov. Bistrici, kjer je 1628. l. postal župnik. Služboval je onde še 1639. l.⁶

16. Viertziger (Vierzig) Adam, „Styrus, Gonobicensis, annorum 28, Ferdinandista“ je bil v Gradcu 1612. l. posvečen, in sicer na kvaterno soboto („Intret oratio“) v subdijakona, na

¹ in ² Ordinacijski zapisnik v Mariboru.

³ Ordinacijski zapisnik škofa Hrena v kapitulski knjižnici v Zagrebu.

⁴ Krstna knjiga v Konjicah.

⁵ Vizitacijski zapisnik sekovskega škofa Jak. Eberleina v Gradcu.

⁶ Protocollum conventus Vaistricensis ord. Min. conv. pri minoritih v Ptuj.

tih soboto („Sicientes“) v dijakona in na Veliko soboto v mašnika.¹ L. 1619. dne 11. aprila se je kot vikarij v Vojniku udeležil zbora bratovščine sedem žalostij v Celju.² Ob Jurijevem l. 1632. je prišel iz Vuzenic, kjer je nekaj časa kaplanoval, za župnika na Muto. Umrl je onde marca 1637. l.³

17. Lamberšek Adam, „Gonobicensis, Dioecesis Aquileyensis, commendatus a R. Dno. Balthasaro Tautscher Archidiacono Patriarchali“ je postal dne 13. junija 1615. l. subdijakon. Posvetil ga je ljubljanski škof Tomaž Hren v Gradcu.⁴ Prva tri leta (1615—1618) je služboval v Laškem trgu⁵, od aprila 1627 do konca maja 1637 pa v Čadramu.⁶

18. Gerič (Gerris) Martin. Porojen okoli l. 1600. v Konjicah je bil posvečen v mašnika l. 1628.⁷ Kje je prva leta služboval, nam ni znano. L. 1634. je bil župnik pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Od tam je v naslednjem letu na tihem odšel v Laški trg za duhovnega pomočnika⁸, a l. 1636. se je vrnil k Sv. Marjeti ter onde povzročil velik nemir. Takratni marjetinski župnik Janez Lambert Trojer je dne 4. aprila 1636 poročal v tej zadevi sekovskemu škofu: „ . . . qualiter antecessor ipsius Martinus Gerris, qui praeterito anno insalutato hospite Parochiam dereliquerat, redierit et secreto se detenuerit cum . . . in domo aeditui, postmodum ibidem casu inventus et eiectus sequenti die cum vitricis seditionem sibi adseitit et concitatis claves templi et domus Parochialis ad se acceperit eamque spoliaverit, pecora abegerit, familiaresque suos misere verberibus tractaverit ipseque Troyer vix salvus Bettovium usque effugerit.“⁹ — Kako se je

¹ Ordinacijski zapisnik škofa Mart. Brenner-ja v Gradcu.

² J. Orožen, VIII., 255.

³ Tisti, I., 119.

⁴ Ordinacijski zapisnik v Gradcu in Ljubljani.

⁵ J. Orožen, IV., b, 147.

⁶ Krstna knjiga v Konjicah.

⁷ Vizitacijski zapisnik v Gradcu.

⁸ J. Orožen, IV., b, 148.

⁹ Kn.-šk. arhiv v Gradcu.

ta neljuba zadeva poravnala, nismo nikjer zasledili, le toliko nam je znano, da je Gerič pozneje pristopil k nemškemu redu ter nekaj časa župnikoval pri Sv. Miklavžu v Ljutomerskih goricah. Ko je potem v jeseni 1645. l. za kugo umrl Središki župnik Matija Tercej, pisal je deželni komtur Središčanom, da bodo za župnika dobili miklavževskega župnika Martina Geriča. In vkljub temu, da so tržani zaporedoma ugovarjali in prosili, naj jim viteški red dá drugega župnika, prišel je Gerič o Veliki noči l. 1646. v Središče. Ker pa je kmalu spoznal, da tam za-nj nikdo ne mara, odšel je čez pol leta za kaplana v Ormož.¹

19. Krameršak Simon. Zakonski sin Lukeža „Gramärsheka“, tržana v Konjicah in Lucije, se je narodil dne 18. okt. 1604. l.² ter je bil 1631. l. posvečen v mašnika. Nekaj časa je kaplanoval v Radgoni³, od koder je l. 1637. prišel za beneficijata v Negovo. Tu je umrl koncem septembra 1642. l.⁴ V svoji dne 17. septembra 1642 pisani oporoki je volil 1. kapucinom v Radgoni svoj vinograd v Ivanjševskem vrhu (Eybertorfberg), katerega je bil v tistem letu kupil; — 2. „Mein eigenthumbliches Regall sambt seiner Zugehör verschaff ich zu der hl. Dreyfaltigkeit“; — 3. „Mein grose Pasingen sambt der khlein geigen vund auch clavicordium verschaff ich zu St. Johannes Pfarrkhirchen auf Radkerspurg, auf das Chor zu Exercierung der Jugent“; — 4. Njemu lastne albe, humerale in drugo mašno obleko dobi cerkev v Negovi; — 5. 24 obrisač in ravno toliko namiznih prtičev, rudeče obšitih voli kapucinom v Radgoni; — 6. Posteljo z zglavniki, 3 pare prtov, kravo s krmo, 2 svinji dobi vrhu navadne plače kuharica Katarina. Tudi žganje, kar ga je, ima se njej dati. Nekaj je dobil fant „Thomerl“, nekaj

¹ Izvirne listine v središkem in velikonedeljskem arhivu.

² Krstna knjiga v Konjicah, iz katere so posneti rojstveni podatki tudi za naslednje Konjičane.

³ Kn.-šk. arhiv v Gradcu.

⁴ J. Orožen, I., 259.

njegova sestra, omožena Piškovič v Radgoni, ostalo pa se je imelo na sv. maše obrniti.

Oporoko so podpisali Martin Eberlein, dekan v Radgoni, Janez Jacominus, vikar pri Sv. Petru, in Matija Piškovič, meščan v Radgoni.¹

20. Presinger Adam. Narodil se je v Konjicah dne 12. avgusta 1605. l. kot zakonski sin Primoža in Katarine Presinger ter je bil l. 1629. v mašnika posvečen. L. 1630. ga zasledimo kot vikarja v Konjicah, l. 1634. kot kaplana v Laškem trgu², l. 1638. in 1639. kot vikarja v Celju.³ L. 1645. je bil vikarij pri Sv. Lovrencu na Bizeljskem, kjer je že drugo leto umrl za kugo, zapustivši sod vina in nekaj denarja.⁴

21. Oglešek Pankracij. Porojen v Konjicah l. 1614.⁵, kaplanoval je od aprila 1639. l. v Celju⁶, od koder je junija 1641. l. prišel v Konjice. Do novembra l. 1644. opravljal je dušno pastirstvo v Zrečah, potem pa do februarja l. 1647. kot vikarij v Konjicah. Bil je „Magister Theologiae“.

22. Sušnik Martin. Porodil se je v Konjicah l. 1619. in bil v duhovnika posvečen dne 25. marcija l. 1644. Kot „Theol. Baccal. Formatus“ prišel je za kaplana v Konjice, kjer je julija l. 1651. postal vikarij. Čez 11 let (1. maja 1662. l.) izročil mu je župnik Matija Röringer plem. Rörinberg beneficij Sv. Andreja, katerega je oskrboval in je v dušnem pastirstvu pomagal do l. 1686.⁷ Potem se je preselil v Studenice ter je bil 8 let prednik slavnoznani bratovščini sv. rožnega venca in spovednik dominikank. Početkom februarja l. 1694. je postal

¹ Izvirna listina v kn.-šk. arhivu v Mariboru.

² J. Orožen, IV., b, 148.

³ Celjska kronika, 240.

⁴ J. Orožen, VI., 435.

⁵ Dotični zvezek krstne knjige (1611—1627) manjka.

⁶ Celjska kronika, 240.

⁷ Krstna knjiga v Konjicah.

župnik v Slivnici¹, a že dne 2. aprila t. l. zaspal je v Gospodu. V zapisniku bratovščine sv. rožnega venca v Studenicah nahaja se o njem in njegovi smrti sledeča beležka: „... qui 8 annis praefuit confraternitati; — 25. Martii 1694 sacerdotii sui 50. annum aet. complens, suas tamen (ut solent dici) secundas primitias distulit in diem 9. Maii, qua die concursus hic maximus solet haberi, ut eo magis et maiori applausu gratias Deo ter optimo eiusque sine labe conc. B. M. reddere possit, verum mors praescidit terminum, 2da enim Aprilis huius 1694 anni tamquam vir plenus meritorum et Apostolicae vitae exemplar totius Cleri animam suam cantando litanias Lauretanas Creatori suo reddidit.“

23. P. Richardus Gonovicensis, pridgar kapucinskega reda, je bil 41 let redovnik in je umrl v Ptujju dne 8. oktobra 1686.²

24. Železnik Gregorij, rojen v Konjicah okoli l. 1626., je l. 1655. služboval kot kaplan v Studenicah.³ Od l. 1668. ga najdemo v Konjicah, kjer se kot „presbyter“ omenja še l. 1680. Bil je brat duhovnika Andreja Železnika starejšega.

25. Jerovšek Janez, Konjičan, je bil l. 1658. posvečen v mašnika. Dne 13. decembra 1663. l. prevzel je duhovnijo v Črešnjicah in podpisal inventar⁴, a že l. maja 1666. l. je odšel za kaplana v Konjice, kjer je služboval do 1674. l.⁵

26. Moše Jakob. Porojen v Konjicah dne 18. julija l. 1631. kot zakonski sin Lukeža Mošeta, tržana in Urše, je bil l. 1655. posvečen v mašnika. Decembra t. l. začel je pastirovati v Konjicah, a že maja sledečega leta bilo mu je izročeno dušno pastirstvo „ad S. Spiritum“ v Ločah. Čez tri leta vrnil se je zopet v Konjice, kjer je služboval do l. 1661.⁶

¹ J. Orožen, I., 460.

² Imenik umrlih kapucinov v Celju.

³ Krstna knjiga v Slov. Bistrici.

⁴ J. Orožen, VIII., 580.

⁵ Krstna knjiga v Konjicah.

⁶ Krstna knjiga v Konjicah.

27. Salzer Lukež. Bil je zakonski sin Blaža in Marjete Salzer, tržanov v Konjicah, ter se je narodil oktobra l. 1632. Mizni naslov mu je dal samostan kartuzijanov v Žičah dne 24. marcija 1656.¹ Posvečen v mašnika prišel je maja 1658. l. v Konjice ter je onde kaplanil 19 let. Bil je brat duhovnika Štefana Salzer-ja.

28. P. Paulinus, Gonovicensis, pridigar kapucinskega reda, je po 53 letih redovniškega delovanja umrl v Novemestu dne 18. januarija 1711. l.²

29. Železnik Andrej, brat zgoraj navedenega Gregorija, je luč sveta zagledal v Konjicah dne 3. novembra l. 1636. Stariši so mu bili Janez in Urša Železnik. Mašnik je postal l. 1662. L. 1666. je prišel za vikarja v Črešnjice, kjer je služboval še l. 1669.³

30. Hauptmanič Jurij. Bil je zakonski sin Adama Hauptmaniča, tržana in krojača v Konjicah, in njegove soproge Rozine, ter se je narodil dne 13. aprila l. 1641. L. 1664. posvečen v mašnika, primiciral je v Rušah dne 15. junija t. l. Po dovršenih študijah začel je maja 1666. leta pastirovati v Konjicah, od koder je v letu potem prišel v Ruše. Tukaj je bil 4 leta kaplan in inštruktor ali učitelj na tamošnji učilnici, julija 1671. l. pa je postal župnik ter je služboval do 15. aprila 1676. l. Potem je nekaj čez jedno leto živel deloma v Hočah, deloma pa v Konjicah, a koncem junija 1677. l. mu je hočki nadžupnik Anton Rainier podelil župnijo Sv. Martina na Hajdini, katero je nastopil dne 1. julija t. l. Dne 5. t. m. vpisal je v krstno knjigo nastopno beležko: „Quod felix, faustum, fortunatumque sit, ego Georgius Hauptmanitsch factus Vicarius in Haidin, primum baptismum habui“.⁴ Za njegovega službovanja na Hajdini

¹ Kn.-šk. arhiv v Gradcu.

² Imenik umrlih kapucinov v Celju.

³ J. Orožen, VIII., 580. Omenimo tukaj, da l. 1692. ni bil on vikar v Črešnjicah, nego njegov sorodnik Andrej Železnik.

⁴ J. Orožen, I., 380 in 389 in Ruška kronika.

davila je v Ptujju in okolici strašna kuga, katere razsajanje je v klasični, latinščini opisal:

Apologus Carminicus de horrenda contagione Pettoviensi.

Magnus, ubi lato decurrit gurgite Dravus,
 Pettovii ad muros rorans confinia circum:
 Dravus Styriacae non ultima gloria terrae,
 Hic morbi et pestes et funera mille sequuntur.
 Non hic, si calami centum sint, oraque centum
 Moeroris minimam possent describere partem.
 Clausi omnes aditus, clausi pontesque, viaeque,
 Clausae res propriae, commercia clausa per urbem.
 Excubitore fero, qui vultu, hastaque minaci
 Accessum prohibet, lateque a finibus arcet,
 Ni bonae monstretur subscriptae syngrapha chartae,
 Quin imo in biviis positi baculique, crucesque
 Perpetuusque vigil. Quo non potuere locari
 Excubiae, injectis arsere suburbia flammis.
 Quot non sunt gemitus? quot non suspiria plebis?
 Frustra se Christi clamabant esse fideles,
 Frustra confessos, frustra baptismate tinctos,
 Si modo sub sacra nequeant requiescere terra!
 Sed seram hanc poenam, virgasque has fecimus ipsi,
 Dum male vivendo pestem fere traximus ad nos
 Amentes in fata nimis. Licet armiger argus
 Excubet ante fores, monstretque flagella satelles,
 Congressumque vetet, nil terret cura salutis.
 Conveniunt, potantque simul mensisque repletis.
 Fatales mandunt epulas mortemque propinant.
 Non secus, ac parices posita capiuntur ab esca.
 Multos in coenis, multos in potibus ipsis
 Abstulit atra lues. Quosdam carbunculus ardens,
 Ulcus hians quosdam mensis exstinxit in ipsis.
 Non pauci in sylvis passim, campisque reperti
 Exanimes, turpi sanie, taboque fluentes,
 Qui vix invento sunt vespillone sepulti.
 Ipsi sanorum, podalirica turba, magistri
 Horrent attoniti, vim vique repellere tentant.
 Sed cuncta incassum. Nulla hic discretio sexus
 Aetatisque fuit: tenet ubera mortua matris
 Parvulus, et vacuas sicco trahit ore papillas

Defunctam inclamans matrem, quaerensque, gemensque,
 Sed lactis, victusque loco trahit ore venenum.
 Quid dicam, ut strictis teneat amplexibus uxor
 Infectum moritura virum? Stringatque precando
 Avelli impatiens morientis pendet ab ore?
 Quid? quos, et uxorem redamans in fata maritus
 Invocet? extremis dans oscula posthuma labris
 Occidit: in casu tali sunt ambo reperti,
 Digni, qui tumulo pariter tumultentur in uno.
 Sed satis, o Superi! coelestes sensimus iras!
 Parce, precor, bone Jesu! urbi falcemque reconde
 Sanguineam, multoque hominum sudore madentem!
 Vosque, o cura, quibus nostrae est commissa salutis
 Aeternae in coelis animae, geniique fideles
 Annuite, et pestem procul hinc ex urbe fugate!
 Haec sic composuit, scripsitque Georgius Hauptmann.¹

Spisal je tudi precej obširno zgodovino Ptuja („Chronicon seu commentarius historiae Pettoviensis“), ki pa ni zanesljiva, kakor dokazuje dr. Fr. Krones v knjigi: „Die Freien von Saneck“ (II., 13). — Na Hajdini je služboval do druge polovice julija 1692. l., potem pa se je podal v Konjice, kjer je kot „sacerdos subdelegatus“ v krstni knjigi do leta 1700. večkrat naveden. „Ruška kronika“ sicer trdi, da je bil rodom Rušanec; a ta njena trditev je ravno tako neutemeljena in neresnična, kakor marsikatera druga.²

31. Salzer Stefan, brat Lukeža, se je narodil v Konjicah dne 23. decembra l. 1642. L. 1667. „ad titulum Ferdinandaei Graecensis“ posvečen v mašnika, kaplanoval je 10 let v Strassgangu pri Gradcu, a l. 1677. je postal župnik v Schwanbergu, kjer je služboval do maja l. 1707., ko je umrl. Vizitacijski zapisnik iz l. 1698. poroča o njem: „Styrus Gonovicensis, Dioec. Aquil., agit. annum aetatis 56, sacerdotii 31.

¹ Glej: „Škofija in nadduhovnija v Ptuji“. Spisal Matej Slekovec, župnik pri Sv. Marku. Maribor, 1889, str. 124, kjer je tudi slovenski prevod te pesmi.

² J. Orožen, I., 388 in 389, in IV., b, 162.

Theologiam speculativam absolvit, sed inde gradum nullum accepit. Ordinatus ad titulum Ferdinandaei Graecensis. Conditionatus in cura animarum ut Capellanus in Strasingang penes Graecium 10 annis, deinde ad hanc Parochiam (S. Ioannis Bapt. in oppido Schwambergensi) promotus, cui praest 21 annis. Vir insignis et omni exceptione major.¹

32. Mejo všek Andrej. Zakonski sin Gašparja in Marine Mejo všek narodil se je v Konjicah dne 20. novembra l. 1643. Prvo sv. mašo je služil dne 3. junija l. 1668. v Rušah, kjer je potem od l. 1671. dve leti bil za kaplana in inštruktorja. Ruška kronika, ki ga imenuje rojenega Rušanca, trdi potem, da je tudi v letih 1683 do 1688 v Rušah kaplanoval², kar pa ne ne more biti resnično, ker je že dne 5. januarija l. 1686. v Ptujju umrl.³

33. P. Cajetanus Gonovicensis, duhovnik kapucinskega reda, je kot „Definitor, Magister Novit.“ umrl v Ljubljani dne 10. februarja l. 1697. Redovnik je bil 27 let.⁴

34. Kodrič Matija. Porojen v Konjicah dne 26. januarija l. 1647. kot zakonski sin Matjaša in Ane Kodrič, je postal duhovnik l. 1673. Kot „Magister Philosophiae, Styrius Gonobicensis“ dobil je l. 1685. župnijo „S. Ioannis in Saggentholl prope Arnfells“. Od tam se je l. 1690. preselil v Ivenco, kjer je župnikoval do 9. junija 1695. l., ko je odšel v Gomilico. Čez 10 let (4. aprila 1705. l.) odšel je za župnika v Cmurek, kjer je kmalu potem umrl.⁵

35. Bezenšek Matej, zakonski sin Martina in Marjete Bezenšek, je bil v Konjicah krščen dne 14. septembra l. 1649.

¹ Kn.-šk. arhiv v Marijboru.

² Ruška kronika in J. Orožen, I., 389.

³ Mrtvaška knjiga v Ptujju.

⁴ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

⁵ Kn.-šk. arhiv v Gradcu.

ter je postal l. 1675. duhovnik. L. 1679. je kaplanoval drugo leto v Slivnici pri Mariboru.¹

36. Streichenberger P. Leopold, minorit. Narodil se je dne 29. maja l. 1651. v Konjicah kot zakonski sin tržan-
skih starišev, Antona in Katarine Streichenberger ter je bil dne
30. t. m. krščen na ime Erazem. Boter mu je bil takratni
konjiški župnik Ivan Pavel Baseli „Canonicus Olomucensis,
Theologiae Doctor, Prothonot. apost.“ L. 1668. je stopil v red
minoritov v Slov. Bistrici. Ti so ga poslali v Gradec, kjer so
ga po dovršenih študijah l. 1675. posvetili v mašnika. Bil je
pozneje več let gvardijan v Slov. Bistrici in do l. 1695. v Trstu,
kjer je umrl dne 4. oktobra l. 1699. Kot dediščino so mu
stariši dali vinograd v Tinjah, katerega je samostan dne 5. mar-
cija l. 1768. prodal Blažu Schnerichu, bivšemu najemniku Rogoške
grraščine.²

37. Grašič Janez Jurij. Rojen v Konjicah dne 23. aprila
l. 1652. kot zakonski sin Matjaša in Marije Grašič, je postal
mašnik l. 1678. Maja t. l. poslal ga je veledijakon Sebastijan
Parth za kaplana v Ivnicu, kjer je služboval tri leta. Potem
je odšel za vojaškega kaplana, a l. 1686. je zapustil vojaško
službo ter je šel kaplanit v Ljutomer. Marec 1687. l. je postal
vikarij pri Malinedelji ter je tam deloval do 7. decembra leta
1691., ko ga je sekovski škof Rudolf Jožef imenoval župnikom
pri Sv. Juriju na Ščavnici. Onde je župnikoval do novembra
l. 1700, potem pa je menjal z Matijo Tavčerjem, župnikom pri
Sv. Lovrencu v Slov. Goricah. Ker ga je Ptujski dekan Andrej
Doringer bil pri škofijstvu („certis de causis“) tožil, odpovedal
se je početkom maja l. 1705. župniji.³

38. Stermšek Janez Krst. Ta znameniti Konjičan je
zagledal svet dne 13. novembra l. 1654. Od l. 1666. do leta

¹ Župnijski arhiv v Slivnici.

² Arhiv minoritov v Ptujju.

³ Kn.-šk. arhiv v Gradcu.

1672. je študiral v Rušah, kjer je dne 23. junija l. 1680. tudi primiciral.¹ L. 1688. je prišel za kaplana v Celje, kjer je čez poldrugo leto postal vikarij. Februarija l. 1698. je šel za župnijskega upravitelja v Laški trg, a ker je tamošnja nadarbina bila zelo zadolžena, ni maral za njo, nego se je decembra leta 1699. vrnil zopet v Celje ter je ondi kot vikarij deloval do decembra l. 1702.² Takrat je postal župnik v Slov. Bistrici.³ Toda že čez četr t leta (15. marcija 1703) preselil se je v Celje, kjer je kot „s. Theolog. Doctor, Protonot. Apostol., Praepositus mitratus in Maigg, Strigonensis Dioecesis, Praepositus anti-quissimae et celeberrinae confraternitatis M. 7 Dolorum, Archidiaconus et in spiritualibus Vicarius Generalis vallis Savinae et Campi Dravi“ blagonosno posloval do 11. aprila l. 1724., ko je umrl.⁴

39. Kronvogel — tudi Kronobetvogel Jurij Andrej. Bil je zakonski sin Adama in Marije Kronobetvogel ter se narodil dne 18. aprila l. 1658. Krstni boter mu je bil nesrečni grof Janez Erazem Tattenbach, katerega so zaradi zarote proti cesarju dne 1. decembra l. 1671. v Gradcu ob glavo djali. V mašnika posvetil ga je v Sekavi dne 4. aprila l. 1683. sekovski škof Janez Ernest grof Thun.⁵ — Maja 1708. l. je postal mestni župnik in višji duhoven za borovsko okrožje (Viertel Voran) v Gradcu, kjer je umrl dne 30. marcija 1722. l. Bil je doktor bogoslovja in „Caes. Apost. Majest. Consiliarius, necnon Revdissimi Princ. Archi-Epi. Salisb. Consiliarius“.⁶

40. Moše Janez, rojen v Konjicah dne 29. decembra l. 1659. kot zakonski sin Jurija in Urše Moše. Krstni boter mu

¹ Ruška kronika.

² J. Orožen, III., 290 in IV., 5, 141 in 142; Celjska kronika, 233 in 243.

³ V tamošnjo krstno knjigo je po 1. decembru 1702. l. vpisana sledeča beležka: „In Nomine Ss. Trinitatis sub Adm. Rdo. ac Doctissimo Dno. Ioanne Bapt. Stermscheg, Ss. Theol. Bacc. pro tune Parocho Veistricensi“.

⁴ J. Orožen, III., 290.

⁵ Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

⁶ Kn.-šk. arhiv Gradcu.

je bil takratni konjiški vikar „Mgr.“ Jurij Keršin. L. 1689. je kaplanoval v Spodnji Polskavi.¹

41. Železnik Andrej. Zakonski sin Blaža in Marjete Železnik se je narodil v Konjicah dne 15. novembra l. 1661. Od l. 1672. je študiral v Rušah.² L. 1692. je bil vikar v Črešnjicah.³ Od tam je 1. maja 1693. l. odšel za župnika k Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer je umrl dne 4. aprila l. 1699. Tamošnja mrtvaška knjiga poroča o njem: „1699, die 4. Aprilis obiit in Dno. Adm. Rdus. Nobilis ac Doctissimis D. Andreas Zelesnik, Parochus ad S. Laurentium, qui ibidem 6 annis Parochiale munus exercuit, aetatis suae 39 annorum. Cui Deus sit propitius. Amen. Requiescat in pace. Amen.“⁴

42. Orlandi Ludvik. Bil je sin Adama in Regine Marije Orlandi ter se je kot dvojček z Magdaleno narodil v Konjicah dne 5. septembra l. 1661. L. 1697. je kot imenovan vikar pri Sv. Martinu v Šaleški dolini podpisal običajni reverz, a v matičnih knjigah se njegovo ime ne nahaja.⁵

43. Andorfer Andrej. Narodil se je v Konjicah dne 7. oktobra l. 1664. kot zakonski sin Ožbalda in Helene Andorfer ter je od l. 1677. študiral v Rušah.⁶ L. 1690. posvečen v mašnika, prišel je za kaplana v Vitanje, od tam pa dne 23. aprila l. 1692. za vikarja v Konjice.⁷ Čez jedno leto (23. aprila 1693. l.) odšel je za kaplana v Laški trg, kjer je služil dve leti.⁸ Od junija 1698. l. do srede maja 1699. leta kaplanil je v Slivnici, od 26. decembra 1710. l. do avgusta 1714. l. v Cirkovcah⁹, potem pa v Črešnjevcu.

¹ Matice v Spodnji Polskavi.

² Ruška kronika.

³ J. Orožen, VIII., 580.

⁴ Župnija Sv. Lovrenca, 81.

⁵ J. Orožen, V., 283.

⁶ Ruška kronika.

⁷ Matice v Konjicah.

⁸ J. Orožen, IV., b, 149.

⁹ Matice dotičnih župnij.

44. Krasnik Janez Jurij. Narodil se je v Konjicah dne 25. marca 1667. leta kot zakonski sin Janeza Jakoba „Kraistnika“, oskrbnika gradu (praefecti Arcis), in Marije Sabine ter je študiral pri jezuitih v Gradu, kjer je kot magister umetelnosti in modroslovja že leta 1690. objavil učeno knjigo: „Philosophia polemica secundum aphorismos Aristotelis.“¹ Početkom l. 1694. je prišel za kaplana v Slivnico, kjer je 29. aprila t. l. postal župnik. Dne 25. junija 1702. l. je stopil v pokoj.²

45. Ferbega Franc. Zakonski sin Jurja in Helene Ferbega se je narodil v Konjicah dne 20. junija l. 1670. Avgusta l. 1702. je prišel v Konjice kot „cooperator ad S. Spiritum“ v Ločah, junija l. 1703. pa v Zreče, kjer je služboval do junija l. 1715.

46. Schneller Mihael. Bil je sin Janeza Jurija „Celerii“ in Marije ter se je narodil v Konjicah dne 14. septembra leta 1671. Botra sta mu bila „Rdus. Dominus Ioannes Bellio et Perillustr. Domicella Theresia ab Ekin“. Februvarija 1701. l. je prišel za kaplana v Zreče, od tam pa 23. aprila 1702. l. za vikarja v Konjice. Julija 1705. l. je postal vikarij v Črešnjicah, kjer je služboval do l. 1730.

47. Adamič Mihael, zakonski sin Matjaža in Marije Adamič, se je narodil v Konjicah dne 15. februvarija l. 1673. ter je bil l. 1701. v mašnika posvečen. Decembra l. 1702. je bil nameščen kot kaplan v Konjicah, kjer se l. 1703. navaja kot „cooperator Reverendissimi“.³ L. 1730. je postal vikarij v Črešnjicah.⁴

48. Schneller Matija Ferdinand, brat Mihaela, rojen 10. februvarija l. 1674. je kot „Magister“ kaplanoval leta

¹ J. B. Winklern, Biograph. u. litt. Nachrichten, 108; J. Macun, Književna zgodovina Sl. Štaj., 24 in C. Schmutz, Lexicon, II., 277.

² J. Orožen, L., 460 in matice v Slivnici.

³ Konjiške matice.

⁴ J. Orožen, VIII., 581.

1701. v Konjicah. Od tod je odšel 23. aprila 1702 na bratovo mesto v Zreče, junija 1703. leta pa na Ferbeg-ovo mesto k Sv. Duhu, kjer je kaplanil do septembra t. l.¹

49. Jereb Gregorij, Urbana in Marjete sin, se je narodil v Konjicah dne 1. marcija l. 1674.² ter je l. 1697. postal mašnik „habens Titulum ad arcem Kolitsch (Golič) in comitatu Cileensi Dni. a Reffinger“. Najpred je kaplanoval pri Sv. Martinu na Pohorju, od aprila leta 1706. do oktobra leta 1720. pa v Mariboru.³

50. Bernekar (Werneker) Andrej. Rojen v Konjicah dne 17. novembra l. 1675. kot zakonski sin Janeza in Marine Bernekar, je bil l. 1700. v Vidmu „ad tit. Domini Wurzenegg Dni. Danielis L. B. a Freund“ v mašnika posvečen.⁴ Od aprila l. 1702. do aprila l. 1705. kaplanoval je pri Sv. Jurju na Ščavnici.⁵ L. 1711. je prišel za kaplana k Sv. Lovrencu v Slov. gor., kjer je služboval 37 let. Umrli je onde dne 12. oktobra l. 1748.⁶ Vizitacijski zapisnik iz l. 1742, poroča o njem, da je bil „vir pius ac zelosissimus et magnae praxeos et undequaque per anathomasiam Pater Cleri. Providet hic (Sv. Lovrenc v Slov. gor.) Cooperator Ecclesiam filialem ad S. Andream. Inhabitat propriam Ecclesiae domum ibidem ad S. Laurentium ac sibi ipsi victum praestare debet. Proventus suos habet ex stola, collectura et sacris liberis“.⁷

51. P. Cajetanus, Gonovicensis, roj. l. 1676. je bil l. 1727.—1730. gvardijan kapucinov v Celju⁸ ter je onde kot „Concionator, Professus jubilatus“ umrl dne 29. decembra leta 1751.⁹

¹ in ² Konjiške matice.

³ Vizitacijski zapisnik v kn.-šk. arhivu v Mariboru in tamošnje matice.

⁴ Vizitacijski zapisnik v kn.-šk. arhivu v Mariboru.

⁵ in ⁶ Matice dotičnih župnij.

⁷ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

⁸ J. Orožen, III., 91.

⁹ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

52. Andorfer Janez Krst., brat zgoraj navedenega Andreja, se je narodil v Konjicah dne 27. maja l. 1678. Od l. 1693. je študiral v Rušah¹ ter je bil l. 1707. posvečen v mašnika. Mizni naslov dala mu je baronica Teuffenbach.² V dušno pastirstvo je stopil po novem letu 1708. kot supernumeracij pri Mali nedelji³, od koder je 1. maja t. l. šel kaplanit k Sv. Križu na Murskem polju.⁴ Od tam se je oktobra l. 1711. preselil k Sv. Urbanu pri Ptujju ter je ondi kaplanil do maja l. 1712.⁵ L. 1715. je bil kaplan v Kameci⁶, od l. 1726. pa vikar v Celju.⁷ Decembra l. 1727. je postal župnik v Ribnici, kjer je služboval do l. 1737. Potem je stopil v pokoj ter je umrl kot beneficijat v Ribnici dne 25. marca l. 1748. Bil je goreč duhoven.⁸

53. Hamel (Hambl) Janez Jožef. Bil je zakonski sin Janeza Hamela, lončarja v Konjicah, in njegove soproge Marije ter se je narodil dne 19. oktobra l. 1678. L. 1706. posvečen v mašnika, začel je pastirovati septembra l. 1707. kot duhovni pomočnik v Konjicah.⁹ Že čez četrta leta je odšel od tam, a kam, ne vemo. Od maja 1712. do julija 1716. l. kaplanoval je v Spodnji Polskavi. Ondi je krščeval kot „subsidiarius“ tudi v letih 1723—1725.¹⁰

54. Jenko Lukež, rojen kot dvojček z Martinom v Konjicah dne 1. oktobra l. 1680. Mateju in Geri Jenko. Obema je kumoval Nikolaj Franc Glavinič pl. Glamoč, bližnji sorodnik takratnega konjiškega župnika Sebastijana Glaviniča. Oba sta prišla l. 1690. v Ruše na tamošnjo učilnico, a le Lukež se na-

¹ Ruška kronika.

² Vizitacijski zapisnik v kn.-šk. arhivu v Mariboru.

³, ⁴ in ⁵ Matice dotičnih župnij.

⁶ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

⁷ Celjska kronika, 245.

⁸ Spominska knjiga v Ribnici.

⁹ Krstna Knjiga v Konjicah.

¹⁰ Matice župnije Sv. Štefana v Spodnji Polskavi.

vaja med učenci ondi še l. 1695. Bil je potem 1715. in 1716. kaplan in inštruktor v Rušah¹, 1722.—1730. l. vikar pri Sv. Vidu blizu Ptuja², 1730.—1732. l. pa beneficijat sv. Dizma v Ptuju. Šematizem ptujske nadžupnije trdi, da je l. 1732. odšel v svojo domovino.

55. Lesičnik Martin Ignacij, „Styrus, Gonabizensis“, posvečen l. 1707. „ad Titulum arcis Anderburg, spect. ad Illustriss. Comitem Franciscum Leopoldum a Gaysruck“ je od oktobra 1707. l. kaplanil pri Mali nedelji³, od koder se je koncem oktobra 1709. l. preselil v Ljutomer.⁴ Od tam je prišel decembra 1713. l. za kaplana v Radgono ter je ondi služboval 13 mesecev.⁵ Potem so ga poslali k bližnjemu Sv. Petru, kjer je kaplanil še l. 1715.⁶

56. Perko Anton Jožef. Zakonski sin Matjaša Perka, tržana in klobučarja v Konjicah, in njegove soproge Marije, se je narodil dne 28. februarja l. 1681. Krstni boter mu je bil takratni župan Janez Krstnik Sušnik. L. 1705. v mašnika posvečen, krstil je 6. septembra v Konjicah kot „neosacerdos“. L. 1712. do 1715. je kaplanil v Vitanju.⁷ L. 1748. je postal župnik v Kostrivnici, kjer je služboval do l. 1765. Umrli je kot zlatomašnik v Rogatecu dne 21. avgusta l. 1765. star 84 let ter je bil v tamošnji cerkvi pokopan.⁸ Ruška kronika ga imenuje Celjana, kar pa ni res.

57. Fidler Matija. Narodil se je dne 18. septembra l. 1685. v Konjicah kot zakonski sin Urbana in Gere Fidler ter je od l. 1700. študiral v Rušah.⁹ L. 1720. je služboval pri

¹ Ruška kronika.

² Matice župnije Sv. Vida.

³ Vizitacijski zapisnik v kn.-šk. arhivu v Gradcu.

⁴ Krstna knjiga v Ljutomeru.

⁵ Matice v Radgoni.

⁶ Vizitacijski zapisnik iz l. 1715. v kn.-šk. arhivu v Mariboru.

⁷ J. Orožen, VIII., 445.

⁸ J. Orožen, VII., 230.

⁹ Ruška kronika.

Sv. Lenartu v Slov. gor.¹, od koder je 23. aprila l. 1721. odšel kaplanit v Slivnico.² Od tam se je preselil januarija 1726. l. k Sv. Marjeti niže Ptuja ter je ondi kaplanil do junija leta 1729.³ ko je odšel v Ormož. Aprila l. 1732. je šel kaplanit k Veliki nedelji⁴, a že avgusta t. l. je dobil službo grajskega duhovnika v Braneku, kjer je 50 let star l. 1736. naglo umrl. Pokopali so ga v Ljutomeru dne 31. marca t. l.⁵

58. Reffinger P. Ludvik, minorit. Janez Žiga, zakonski sin Karola Žige Reffinger, lastnika Goliča, in njegove soproge Marije Terezije, se je narodil dne 18. aprila l. 1688. Boter mu je bil Janez Jakob Conti de Comissano s soprogo Marijo Elizabeto. L. 1709. je postal minorit z redovnim imenom Ludvik ter je bil dne 12. oktobra l. 1712. v mašnika posvečen. Kot „A. A. L. L. et Phiae Mgr. et Ss. Theologiae Doctor“ je bil potem nekaj časa profesor bogoslovja v Gradcu, l. 1735.—1738., l. 1741.—1744., l. 1748.—1750. gvardijan, l. 1732.—1735. pa provincijal minoritov v Ptuju. Umrl je ondi kot „Discretus perpetuus ac Provincialis emeritus“ dne 24. oktobra l. 1754.⁶

59. P. Theodorus, Gonovicensis, duhovnik kapucinskega reda, rojen l. 1688. je umrl v Ptuju od strele zadet dne 30. avgusta l. 1717. Redovnik je bil 6 let.⁷

60. Sevšek Janez Krst. Zakonski sin Jurija, grajščinskega vratarja (janitoris arcis) in Urše, se je narodil dne 6. novembra l. 1688. Od l. 1700. je študiral v Rušah⁸ ter je bil l. 1712. v mašnika posvečen. O novem letu 1713. je začel pastirovati kot kaplan na Hajdini, a že aprila t. l. moral je v Tinje, od tam pa čez pol leta k Sv. Martinu na Pohorju. Septembra l. 1714. odšel je v Ruše, kjer je kaplanil blizu tri leta. Potem je bil tri leta drugi kaplan v Hočah, a l. 1719. je

¹, ², ³, ⁴ in ⁵ Matrike dotičnih župnij.

⁶ Arhiv minoritov v Ptuju.

⁷ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

⁸ Ruška kronika.

postal ondi prvi kaplan ter je deloval do aprila l. 1724., ko je prevzel župnijo na Hajdini. V spomladi l. 1726. se je preselil v Lembah, kjer mu je že čez 4 mesece smrt ugonobila mlado življenje. Umril je, star 38 let, dne 30. avgusta l. 1726. ob 9. uri dopoldne. Tamošnja mrtvaška knjiga poroča o njem: „1726, 31. Augusti sepultus est Adm. Rdus. ac zelosissimus Dom. Joannes Bapt. Seuschek, Parochus Lempacensis, aetatis suae 38, qui accepto S. Presbyteratus ordine se statim curae animarum tribuit, cujus tyrocinium in Haidin exercuit medio, in Teinach et ad s. Martinum in Pachern ubique integro anno, in Raest vero tribus, posthinc Archiparochia Kötschensi ut Secundarius tribus, ut primarius quinque annis, seque sedulum ac praeclarum in vinca Domini probavit operatorem, quare ob merita curato dignissima in Parochum Haidinensem promotus, quem duobus annis, Lempacensem vero quatuor rexit mensibus — tandem die veneris 30. Augusti Apostemate laborans — discessit hora nona matutina.“¹

61. Vidmajer Matej, sin Andreja in Agate Vidmar, se je narodil v Konjicah dne 18. februarja l. 1689. L. 1717. posvečen v mašnika kaplanoval je l. 1719. in l. 1724. — 1725. v Vitanju², leta 1729. pa pri Sv. Martinu na Pohorju.³ Mizni naslov je imel od bolnišnice v Celju.⁴ Izprosil mu ga je najbrž njegov rojak, takratni celjski župnik Janez Krst. Stermšek.

62. P. Hyacinthus, Gonovicensis, pridigar kapucinskega reda. Rojen l. 1689. je postal l. 1705. kapucin ter je bil od ljubljanskega škofa Franca grofa Kavnicca posvečen 19. marea l. 1713. v dijakona, 21. t. m. pa v mašnika.⁵ Umril je v Ptujju dne 19. novembra l. 1743. Redovnik je bil 38 let.⁶

¹ J. Orožen, I., 357, 358 in 390.

² J. Orožen, VIII., 545.

³ Krstna knjiga v Spodnji Polskavi.

⁴ Celjska kronika, 154; J. Orožen, III., 143.

⁵ Ordinacijski zapisnik v Ljubljani.

⁶ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

63. P. Valericus, Gonovicensis, rojen l. 1690., je umrl kot kapucinski pridigar in vikar v Celju dne 21. septembra l. 1750. Redovnik je bil 41 let.¹ Dijakonat je prejel v Ljubljani dne 22. decembra l. 1714.²

64. P. Leonardus, Gonovicensis, pridigar kapucinskega reda. Rojen l. 1692. je postal v Ljubljani dne 18. novembra l. 1715. subdijakon, 28. marcija l. 1716. pa dijakon.³ Umrl je v Celju dne 20. avgusta l. 1747. Redovnik je bil 38 let.⁴

65. Kvas Maksimilijan Anton. Narodil se je v Konjicah dne 12. oktobra l. 1692. kot zakonski sin Gašparja in Marije Kvas (Quas). Krstni boter mu je bil grof Rudolf Anton Coronini, župnik v Konjicah, s Klaro pl. Fiernberg. L. 1717. posvečen v mašnika prišel je za duhovnega pomočnika v Tinje, od tam pa l. 1719. v Vojnik, kjer je kaplanil do septembra l. 1732., ko je postal vikarij na Doberni. Čez 7 let (l. 1739.) je odšel za vikarja v Vojnik ter je onde 50 let star, umrl dne 9. aprila l. 1751.⁵

66. Andorfer Jožef. Zakonski sin Franca in Marije Andorfer se je narodil dne 15. marca l. 1695. Od septembra l. 1727. do 10. novembra l. 1729. je kaplanil v Cirkovcah.⁶

67. Reffinger P. Polikarp, minorit, brat zgoraj navedenega P. Ludvika. Narodivši se dne 2. maja l. 1695. dobil je pri krstu ime: Franc Ignacij, katero je kot celjski minorit zamenil z redovnim imenom: Polikarp. Slovesne obljube je napravil dne 28. oktobra l. 1724., mašnik pa je postal dne 14. februarja l. 1725. L. 1744.—1747.. potem l. 1750.—1753. je bil gvardijan v Ptuju, l. 1758.—1761. pa gvardijan v Gradcu

¹ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

² in ³ Ordinacijski zapisnik v Ljubljani.

⁴ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

⁵ J. Orožen, VIII., 256, 257 in 330.

⁶ Matice v Cirkovcah.

ter je umrl kot „Discretus perpet.“ v Celju dne 9. decembra l. 1765.¹

68. Jager Matija. Bil je sin grajščinskega lovca Mihaela (odtod njegov priimek „Jager“) in njegove soproge Gere ter se je narodil dne 19. februarja l. 1696. L. 1726. v mašnika posvečen prišel je početkom julija t. l. za supernumerarja v Konjice. Čez tri leta je postal kaplan v Zrečah, februarja l. 1732. pa vikarij v Konjicah. Dne 25. aprila l. 1743. je prevzel duhovnijo v Črešnjicah, katero je vodil do l. 1776.²

69. Pintar Mihael. Rojen dne 15. septembra l. 1696. kot zakonski sin Sebastijana in Apolonije Pintar, je kaplanoval od junija l. 1735. do maja l. 1737. v Slivnici³, potem pa do junija l. 1746. v Spodnji Polskavi.⁴ Iz Polskave moral je leta 1741. iti za dva meseca (februarja in marca) v Cirkovce v pomoč.⁵ L. 1750. je postal mestni župnik v Slov. Bistrici, kjer je služboval do l. 1761.⁶

70. P. Andreas, Gonovicensis, duhovnik kapucinskega reda. Rojen l. 1697. je postal l. 1716. kapucin, katerega je ljubljanski škof Viljem grof Leslie dne 2. februarja l. 1721. posvetil v dijakona.⁷ Umrl je v Kranju dne 20. julija l. 1723.⁸

71. P. Casparus, Gonovicensis, kapucin. Rojen leta 1699., je kot mariborski kapucin dobil 11. marca leta 1723. manjše redove od lavantinskega škofa Leopolda Antona barona Firmiana. Isti škof ga je potem posvetil 13. t. m. v subdijakona, 27. t. m. v dijakona, 22. maja t. l. pa v mašnika.⁹ Umrl je v Radgoni dne 14. aprila l. 1751. Redovnik je bil 33 let.¹⁰

¹ Minoritski arhiv v Ptuj.

² Konjiške matice in J. Orožen, VIII., 581.

^{3, 4} in ⁵ Matice dotičnih župnij.

⁶ Janisch, Top. stat. Les. v. Steierm., III., 1346.

⁷ Ordinacijski zapisnik v Ljubljani.

⁸ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

⁹ Ordinacijski zapisnik v Mariboru.

¹⁰ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

72. Bartholoti Franc Anton, zakonski sin Baltazarja in Marije Barbare Bartholoti, se je narodil v Konjicah dne 10. januarija l. 1700. Boter mu je bil „Illustriss. Dnus. Sigismundus Fridericus a Reffinger“. Od l. 1729. je bil supernumerarij pri Sv. Križu tik Slatine, kjer je v cvetu svoje mladosti — še le 32 in pol leta star —, preminol dne 24. julija l. 1732.¹

73. Andorfer Leopold. Ta odličnjak je luč sveta v gledal dne 6. januarija l. 1700 kot zakonski sin Jožefa in Ane Marte Andorfer. Kumoval mu je pri krstu dne 7. t. m. zrečki kaplan Jurij Hudnik. Od l. 1710. je študiral v Rušah² ter je prvo sv. mašo služil dne 25. decembra l. 1724. Po dovršenih bogoslovskih študijah bil je nameščen v Rušah kot kaplan in inštruktor, od koder je početkom l. 1727. prišel za vikarja v Vuzenico. L. 1729. je bil premeščen v Celje, kjer je kot mestni kaplan koncem julija l. 1731. postal doktor bogoslovja. Komaj je bil l. 1733. imenovan vikarjem, ukradel mu je nek lopov dne 17. junija t. l. med obedom „aperta vi porta et fraeta fornace“, kakor je sam v krstno knjigo zabeležil, okoli 100 gld. Dne 29. oktobra l. 1738. imenovan nadžupnikom v Hočah je blizu 13 let uspešno in blagonosno deloval v obširni nadžupniji ter si zaslužil častni naslov apostolskega protonotarja, s katerim je bil odlikovan. Umril je poln zaslug dne 25. aprila l. 1751., sporočivši župnijski cerkvi sv. Jurija 1034 gld., podružnici sv. Jožefa 500 gld. in kapeli sv. Križa v Glivniku 424 gld. V mrtvaški knjigi hočke nadžupnije nahaja se o njem sledeče: „1751, 28. Aprilis sepultus est ad cryptam Rdmus. ac Clnus. Dnus. Leopoldus Andorffer, SS. Theologiae Doctor, Proto-notarius Aplicus. Natus Gonobicii 6. Jan. 1700, primitias Deo obtulit 25. Decembris 1724, finitis studiis curatus ad Thaumaturgam Virginem in Räst Ao. 1726 ex post vicarius in Caes. Arch. Parochia in Saldenhoffen, dein per integrum decenium

¹ J. Orožen, VII., 71.

² Ruška kronika.

capellanus tum vicarius nec non consistorialis et officii Archidiaconalis Notarius Cilliae. Tandem Caesareus Archiparochus hic ad s. Georgium et Benef. Ss. Erasmi et Sebastiani ab Ao. 1738 meritorum affluens in Dno. obiit 25. Aprilis Ao. 1751. Requiescat in Pace.“¹

74. Kropelj Andrej. Narodil se je dne 21. oktobra l. 1701. v Konjicah kot zakonski sin Primoža in Helene Kropelj ter je od l. 1716. študiral v Rušah.² Kaplanil je l. 1734. v v Cirkovcah, l. 1736.—1739. v Slivnici, od l. 1744. pa v Hočah, kjer je kot „cooperator loci zelosissimus“ umrl dne 29. marcija l. 1745.³

75. Kumer Janez, zakonski sin Lenarta in Kunigunde Kumer, se je narodil v Konjicah dne 14. septembra l. 1702. ter je od l. 1715. študiral v Rušah.⁴ V mašnika posvečen, bil je l. 1730. nameščen kot kaplan pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., od koder je junija l. 1731. prišel k Sv. Ožbaldnu pri Ptuj, kjer je kaplanil do julija l. 1733. Potem je služil kot supernumerarij v Ptuj do l. 1735.⁵, ko je postal vikar na Gori. Od tam se je preselil dne 5. oktobra l. 1738. k Sv. Lovrencu na Dravskem polju ter je onde župnikoval do novembra l. 1744., ko je zaradi slabega zdravja stopil v pokoj.⁶ Živel je potem četiri leta večinoma v Skorbi pri Hajdini, kjer si je bil od pl. Steinberga kupil gradič „Skorbahof“ imenovan, a tudi v dušnem pastirstvu je rad pomagal prva leta na Hajdini, l. 1746. pa v Žetalab.⁷ Ker je med tem bil precej okreval, stopil je l. 1748. zopet v službo kot vikarij pri Sv. Janžu na Dravskem polju.⁸ Od tam je šel februarija l. 1754. župnikovat na Hajdino, a že 25. avg.

¹ J. Orožen, I., 309-310, in 390; Celjska kronika, 245 in 246.

² Ruška kronika.

³ Matice navedenih župnij.

⁴ Ruška kronika.

⁵ Matice imenovanih župnij.

⁶ J. Orožen, I., 486 in 506.

⁷ J. Orožen, VII., 364.

⁸ J. Orožen, I., 518.

l. 1756. je smrt zastavila njegovo nadaljnje delovanje. V svoji oporoki z dne 3. maja 1754. je volil „Skorbahof“ vsakteremu župniku na Hajdini, a gosposka v Radvanju je gradič vsekako izročila Kumer-jevemu svaku Tomažu Dreningu. Ker pa je ta bil vse zanemaril, dobival je župnik na leto le 100 gld.¹

76. Odrinek Gregorij Jožef, zakonski sin Jurija in Marjete Odrinek, tržanov v Konjicah, se je narodil dne 4. marcija l. 1703. Bil je l. 1729. duhovni pomočnik, l. 1733.—1739. kaplan, l. 1741.—1751. pa kurat v Vitanju.²

77. Camlek Janez Jurij. Narodil se je v Konjicah dne 18. junija l. 1703. kot zakonski sin Gregorja in Marije Camlek. Februarija l. 1731. je prišel za kaplana v Zavrače³, kjer je služboval jedno leto. Potem je kaplanil do maja l. 1737. v Zrečah, na to pa do l. 1754. v Čadramu.⁴

78. Andorfer Mihael, brat zgoraj navedenega Leopolda, se je narodil v Konjicah dne 24. septembra l. 1704. Od leta 1714. je študiral v Rušah⁵, pozneje v Gradcu vseskozi z izvrstnim uspehom ter je v mašnika posvečen prišel l. 1729. za kaplana v Laški trg. Onde je postal po smrti nadžupnika Janeza Jurija Rainer-ja dne 2. januarija l. 1733. provizor ter je župnijo oskrboval do 4. aprila l. 1734. Dne 26. februarija l. 1737. se je preselil v Celje, kjer je po odhodu svojega brata Leopolda postal o novem letu 1739. vikarij. Kmalu potem je bil imenovan doktor bogoslovja, oktobra l. 1743. pa apostolski protonotar in župnik pri Sv. Križu tik Slatine. Umrl je onde za mrtvoudom dne 18. novembra l. 1750. Tamošnja mrtvaška knjiga poroča o njem: „Adm. Rev. Clarissimus D. Michael Andorfer, Ss. Theologiae Doctor, Protonotarius Apostolicus, Caes. Reg. Parochus ad S. Crucem, olim in Caes. Ferdinando Graecii Alumnus per omnes

¹ Simon Povoden, rokopis v deželnem arhivu v Gradcu.

² J. Orožen, VIII., 445.

³ Matice v Zavračah.

⁴ Matice v Konjicah.

⁵ Ruška kronika.

scholas infra tertium locum raro sepositus, imo post absoluta studia in Tyffer cooperator et Sede vacante Administrator, tunc Vicarius Cilleae et notarius officii; Anno 1744 die 24. Augusti instalatus ad S. Crucem, die 9. Novembris levi apoplexia tactus in lethargum incidens obiit in Domino omnium Parochianorum desiderio relicto die 18. Novembris 1750. R. I. P.! — Dom. Leopoldus Andorffer, Caes. Archiparochus in Kötsch, defuncti frater germanus.¹

79. Stermšek Frane Anton. Zakonski sin Jerneja in Marije Helene Stermšek se je narodil v Konjicah dne 13. nov. l. 1705. ter je bil l. 1729. v mašnika posvečen. Kaplanoval je do l. 1733. v Vitanju, l. 1736.—1738. v Vojniku, potem pri Novi cerkvi, kjer je l. 1746. postal beneficijat. Umrl je onde dne 13. julija l. 1756.²

80. Gabriel Tomaž. Rojen v Konjicah dne 7. dec. l. 1706. kot zakonski sin Aleža in Urše Gabriel je od oktobra l. 1734. kaplanoval v Cirkoveah³, od koder je koncem l. 1741. odšel za vikarja k Sv. Janžu na Dravskem polju. Onde je služboval do l. 1748.⁴

81. Dobrovšek Gregorij Leopold. Rojen dne 8. maja l. 1709. kot sin Urbana in Marije Dobrovšek je študiral l. 1729. v Rušah.⁵ Od marcija l. 1737. je kaplanoval pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. od koder se je preselil maja l. 1739. k Sv. Vidu.⁶ Onde je služboval do 23. junija l. 1746, ko je postal župnik pri Dev. Mariji v Podlehniku. Umrl je dne 23. novembra l. 1763.⁷

82. Jesih (Essieh) Jakob Alojzij. Narodil se je dne 17. julija l. 1713. v Konjicah kot zakonski sin tamošnjega

¹ J. Orožen, VII., 67 in Celjska kronika, 246.

² J. Orožen, VIII., 180, 194 in 445.

³ Matice v Cirkoveah.

⁴ J. Orožen, I., 518.

⁵ Ruška kronika.

⁶ in ⁷ Matice dotičnih župnij.

kužnarja Lavrencija „Essicha“ in njegove soproge Katarine. Od l. 1723. je študiral v Rušah.¹ L. 1738. posvečen v mašnika je bil nameščen kot kaplan v Hočah², od koder je v naslednjem letu prišel v Žetale.³ Pa že septembra l. 1739. moral je k Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer je kaplanil do januarija l. 1741., ko je odšel v Ruše. Od tam je prišel septembra leta 1747. za supernumerarja v Konjice. L. 1749. je postal kaplan, dne 1. maja l. 1751. pa vikarij ter je služboval do konca aprila l. 1757.⁴ Potem je bil nekaj časa provizor na Sladki gori⁵ ter je umrl kot „Capellanus S. Jacobi“ v Konjicah dne 26. maja l. 1776.⁶

83. Sevšek Janez Simon. Rojen dne 27. oktobra l. 1714. kot zakonski sin Jurija in Elizabete Sevšek, je kaplanil v Konjicah od 14. junija l. 1738. do 1. maja l. 1741.⁷

84. Bartholoti Jožef. Narodil se je v Konjicah dne 2. junija l. 1716. kot zakonski sin Janeza Jožefa in Marije Frančiške Bartholoti. Boter pri krstu, pri katerem je dobil imena: Janez Jožef Agapit, bil mu je takratni konjiški vikarij Jernej Jankovič. Od 24. novembra l. 1744. do l. 1747. je kaplanoval v Konjicah, kjer se še potem od septembra l. 1753. do maja l. 1754. navaja kot „curatus loci“.⁸

85. Pogačnik Janez Jurij, zakonski sin Mihaela Pogačnika, podobarja v Konjicah, in njegove soproge Gere, se je narodil dne 20. decembra l. 1723. Pri krstu dne 21. t. m. mu je kumoval „Perillustris Dominus Simon Pelzhoffer, Capitaneus Incliti Regiminis de Rabatha“. V mašnika posvetili so ga leta 1750. Kot gojenec Marijanišča v Gornjemgradu prišel je aprila

¹ Ruška kronika.

² Hočke matrike.

³ J. Orožen, VII., 363.

⁴ Matrike dotičnih župnij.

⁵ „Cathologus v kn.-šk. arhivu v Mariboru.

⁶ Mrtvaška knjiga v Konjicah.

⁷ in ⁸ Krstna knjiga v Konjicah.

l. 1752. za provizorja v Solčavo, l. 1764. in l. 1765. je bil kaplan pri Sv. Pavlu, potem pa župnik v Trbovljah. Leta 1772. je resignoval ter odšel za beneficijata v Okonino, kjer se navaja še l. 1774.¹

86. Avernik (Avernegg) Jožef Leopold. Bil je zakonski sin Andreja Leopolda Avernika, „Illmi. Domini Gonovicensis scribae“ in njegove soproge Marije Elizabete ter se je narodil v Konjicah dne 2. marca l. 1724. ob dveh popoldne. Pri krstu mu je kumoval Nikolaj Boštjan Glavinič, vikarij v Čadramu. Oče se je že v naslednjem letu preselil za oskrbnika v Blagovno (Reifenstein), a mati je še do l. 1728. ostala z otroci Konjicah.² Pozneje so se preselili vsi v Gornjigrad in mladi Jožef Leopold se je pripravljaj za duhovski stan. Toda predno je bil dovršil študije, odšel je k vojakom ter je 5 let služil na Pruskem; — „olim sub Borusso per 5 Annos miles“, pravi nek zapisnik.³ L. 1759. se je vrnil ter nadaljeval svoje študije. Kot „Styrus Gonobicensis, ex Domicilio Oberburgensis“ prejel je potem l. 1761. višje redove od ljubljanskega škofa Leopolda grofa Petacija, in sicer 21. marcija subdijakoniat, 27. t. m. dijakonat, 29. t. m. pa mašništvo. Mizni naslov je imel od grajščine Dol (Lustthal) na Kranjskem „Illustrissimi Domini Wolfgangi Danielis L. B. ab Erberg Sac. Caes. Reg. Aplicae Mai. Ducatus Carnioliae Consiliarii.“⁴ Po dovršenih bogoslovskih študijah bil je 7. oktobra l. 1762. nameščen za duhovnega pomočnika na Sladki gori.⁵ Njegov mlajši brat Janez Matija, rojen v Gornjemgradu l. 1731., bil je že dne 13. aprila l. 1754. posvečen v mašnika ter je umrl kot župnik pri Sv. Barbari v Halozah dne 15. avg. l. 1780.

87. Fridrich Matija Valentin. Porojen dne 9. februvarija l. 1725. ob treh popoldne v Konjicah, kjer so njegovi

¹ J. Orožen, II., b, 119 in 140; IV., b, 407.

² Krstna knjiga v Konjicah.

³ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

⁴ Ordinacijski zapisnik v Ljubljani.

⁵ „Cathalogus“ v kn.-šk. arhivu v Mariboru.

stariši Andrej in Barbara Fridrich trgovali s steklom, bil je l. 1751. posvečen v mašnika. Koncem novembra l. 1757. je prišel v Maribor, kjer je kot „Primissarius“ služil do 6. decembra l. 1759. Potem je bil 12 let slovenski kaplan (cooperator selavonicus) v Mariboru, a ob novem letu 1772. je postal „curae magister“. ¹ V drugi polovici novembra l. 1776. prevzel je župnijo v Apačah više Radgone, katero je, vnet za čast božjo in lepoto hiše božje, vodil do l. 1786. Potem je stopil v počitek in je umrl dne 24. septembra l. 1789. ²

88. Žohar Gregorij, zakonski sin Jakoba „Shauher-ja“, cerkvenega ključarja pri župnijski cerkvi sv. Jurija, in njegove soproge Neže, se je narodil v Konjicah dne 7. marca l. 1727. L. 1753. posvečen v mašnika kaplanoval je najpred v Čadramu, a maja naslednjega leta prišel je za supernumerarja v Konjice. Ondi je postal maja l. 1757. vikarij ter je služboval do konca avgusta 1758. ³

89. Bezenšek P. Basilius, kapucin. Matej Franc, zakonski sin Andreja Bezenšeka, lončarja in cerkvenega ključarja v Konjicah, in Katarine, njegove soproge, se je narodil dne 12. septembra l. 1728. Star 21 let je stopil v samostan kapucinov v Celju ter je bil l. 1753. posvečen v mašnika. Leta 1793.—1796. je opravljal službo gvardijana v Celju ⁴, kjer je tudi dne 17. novembra l. 1797. umrl. ⁵

90. Vovk P. Agathangelus, kapucin. Štefan, zakonski sin Daniela in Neže Vovk, se je narodil v Konjicah dne 30. julija l. 1729. Kot ptujski kapucin postal je mašnik v Zagrebu dne 5. marcija leta 1757. ⁶ in je umrl v Ptujju dne 3. februarja l. 1793. ⁷

¹ Mariborske matice.

² S. Povoden, rokopis v deželnem arhivu.

³ Krstna knjiga v Konjicah.

⁴ J. Orožen, III., 192.

⁵ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

⁶ Ordinacijski zapisnik v Zagrebu.

⁷ Imenik umrlih kapucinov v Celju.

91. Bartholoti Ivan Nep., pavlinec. Ta znamenit Konjičan je luč sveta zagledal dne 31. oktobra l. 1729. ob 8. uri zaran kot zakonski sin Sebastijana in Ane Marije Bartholoti ter je dobil pri sv. krstu ime: Karol Jožef. Pristopivšemu pavlincem v Olimju dali so mu redovno ime: Janez Nep. Posvečen v mašnika posloval je nekaj časa kot profesor tomistike in dogmatike doma, potem pa v Dunajskem Novem mestu. Pozneje je bil doktor in profesor bogoslovja na Dunaju in od l. 1774. tudi prisednik e. kr. komisije za oceno knjig. Slednjo službo moral je sicer zaradi slabega zdravja kmalu odložiti, a l. 1779. jo je zopet prevzel ter je l. 1781. med drugim žalibog nasvetoval vladi, naj knjige, pisane v čast Jezusovega presv. Sreca nikar ne odobri, kar je tudi obveljalo. L. 1782. je postal drugi knjižničar na vseučiliški knjižnici v Pragi, kjer je umrl dne 14. decembra l. 1788., zapustivši o sebi slavo bistre in pametne glave, kakor trdijo njegovi životopisci. Spisal in natisniti je dal: a) „Exercitatio politico-theologica, in qua de libertate conscientiae et de receptarum in Imper. Roman. Teuton. religionum tolerantia, tum theologica, tum politica disputatur; nec non de Disunitorum statu Graecorum disputatur.“ Na Dunaju, 1782.

b) „Streitschrift wider die Gattungen des Aberglaubens.“ Dunaj, 1784.¹

92. Geister Gregorij. Rojen v Konjicah dne 6. marcija l. 1734. kot zakonski sin Matije in Elizabete Gaister je bil aprila l. 1757. posvečen v mašnika. Služboval je potem kot supernumerarij v Konjicah, kjer je koncem avgusta l. 1758. postal vikarij.² Aprila l. 1760. je odšel v Maribor ter je onde kaplanil do l. 1769.³

93. Camlek Ignacij. Zakonski sin Franca Camleka (Zamble), tržana in podobarja v Konjicah, in Magdalene, njegove

¹ J. B. v. Winklern, Biographische und litterarische Nachrichten 11; — J. Macun, Književna zgodovina Slov. Štaj., 48 in 49 in M. Napotnik, Imenopis konjiške nadfare 39.

² Krstna knjiga v Konjicah.

³ Matice v Mariboru.

soproge, se je narodil dne 30. marca l. 1735. ob 7. uri zvečer. Pri sv. krstu dne 31. t. m. mu je kumoval strije Janez Camlek, vikar v Zrečah. Posvečen v mašnika prišel je 25. maja l. 1760. za kaplana v Konjice ter je onde služboval do 25. aprila leta 1763.¹

94. Bernekar (Wernegger) Anton Ksaver. Narodivši se v Konjicah dne 12. januarija l. 1738. zvečer ob osmih kot zakonski sin Marka in Marije Bernekar, prejel je tonzuro in manjše redove dne 20. maja l. 1758. v Gradcu², mašnik postal pa je v Zagrebu na kvaterno soboto v adventu l. 1760.³ Junija l. 1761. začel je službovati kot kaplan pri Sv. Ožbaldu tik Ptuja⁴, od koder je prišel junija l. 1766. v Celje. Onde je kmalu postal vikarij. Čez tri leta (l. 1769.) odšel je za spovednika v Studenice, kjer je služboval do l. 1774., ko je postal župnik v Spodnji Polskavi. Umrl je onde dne 6. maja l. 1786.⁵

95. Stermšek Jožef Bolfenk. Zakonski sin Janeza in Kristine Stermšek, tržanov v Konjicah, se je narodil dne 14. oktobra l. 1740. Krstni boter mu je bil višji dijakon in župnik v Celju Jožef Maksimilijan Bartholoti. V mašnika posvetili so ga l. 1763. v Gorici „ad titulum Patrimonii“⁶. Služboval je kratek čas kot supernumerarij v Celju, od koder je prišel l. 1766. za kaplana v Konjice. Od tod je odšel l. 1770. v Loče, a l. 1793. se je vrnil zopet v Konjice. Onde je postal 1. maja l. 1776 vikarij, koncem maja l. 1779. pa beneficijat sv. Erazma in Sebastijana ter je umrl dne 14. januarija l. 1814.⁷

96. P. Probus, Gonovicensis, kapucin. Rojen leta 1742. postal je subdijakon v Zagrebu dne 22. februarija leta

¹ Krstna knjiga v Konjicah.

² Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

³ Ordinacijski zapisnik v Zagrebu.

⁴ Matice dotične župnije.

⁵ Celjska kronika, 248.

⁶ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

⁷ Celjska kronika, 248.

1766.¹ Umrl je v Hartbergu dne 22. marcija l. 1800. Redovnik je bil 39 let.²

97. Mihel Janez, zakonski sin Gabriela Mihela, mesarja v Konjicah, in Katarine, njegove soproge, se je narodil dne 20. junija l. 1746. V Gradcu posvečen v mašnika dne 20. maja l. 1769.³ je bil l. 1773.—1775. kaplan v Ločah, od koder je prišel maja l. 1776. za kaplana v Konjice ter je onde služboval do konca novembra l. 1778.⁴

98. Mihel Franc Maksimilijan, brat prejšnjega, rojen dne 5. oktobra l. 1743. je kot duhovnik, star 33 let in 27 dnij umrl pri svojih stariših v Konjicah dne 3. novembra l. 1776.⁵

99. Zeiselsteiner Franc Andrej. Narodivši se v Konjicah dne 19. novembra l. 1748. ob 4. uri zaran, kot zakonski sin Matije „Zeislstaina“, tržana in peka, in njegove soproge Marije Ane, je študiral dogmatiko v Gradcu, moralko in kano-nično pravo pa v Gorici, kjer je bil potem l. 1772. „ad titulum oppidi Gonobicensis“, posvečen v mašnika.⁶ Služboval je leta 1773. kot supernumerarij v Celju, l. 1774. kot kaplan v Čadramu, l. 1776. in 1777. kot kaplan v Ločah, potem pa kot spovednik v Studenicah. Ko so l. 1782. bili tamošnji samostan dominikank zatrti, postal je ondi prvi kurat. L. 1797. je odšel za župnika in dekana v Pilštanj, čez 5 let (25. nov. l. 1802.) v Kozje, od tam pa 9. novembra l. 1808. v Gotovlje. Dne 25. novembra leta 1815. se je preselil v Spodnjo Polskavo, kjer je župnikoval do svoje smrti dne 1. februarja l. 1833.⁷

100. Rehinger Janez, zakonski sin Jožefa Rehinger-ja, tržana in slikarja v Konjicah, in njegove soproge Katarine, se

¹ Ordinacijski zapisnik v Zagrebu.

² Imenik umrlih kapucinov v Celju.

³ Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

⁴ in ⁵ Konjiške matice.

⁶ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

⁷ Celjska kronika, 249; J. Orožen, III., 424; VI., 88 in 125.

je narodil dne 8. maja l. 1750. Star 22 let in 11 mesecev je bil s papeževo dispenso dne 10. aprila l. 1773. v Gradcu posvečen v mašnika.¹

101. Fridrich Tomaž Janez. Bil je zakonski sin Andreja Fridricha, tržana in trgovca s steklom v Konjicah, in njegove soproge Marije ter se je narodil dne 21. decembra l. 1752. ob 5. uri zaran. V mašnika posvetili so ga v Gradcu dne 1. julija 1776.² L. 1788. je postal lokalni kaplan pri Sv. Lovrencu pri Ivnici, kjer je neumorno deloval do l. 1812. Potem se je bolen na duhu podal k svojemu bratu v Ptuj, kjer ga je smrt dne 7. avgusta l. 1813. rešila nadaljnih muk.³

102. Haas Janez Jožef. Narodil se je dne 4. maja l. 1753. ob 1. v noči kot zakonski sin tamošnjega organista Janeza Krst. Haassa in Ane Marije. Krstni boter mu je bil nadžupnik Janez Baltazar pl. Renzenberg. Mašnik je postal v Gradcu dne 11. maja l. 1777.⁴ Kaplanoval je od junija leta 1780. do aprila l. 1784. v Gornji Polskavi, potem kratek čas pri Sv. Barbari v Halozah⁵, od koder se je preselil v Celje, kjer je dne 21. junija l. 1785. umrl.⁶

103. Zorko (Sorgo) P. Erasmus, frančiškan. Zakonski sin Janeza Krst. Zorko, c. kr. poštarja v Konjicah, in Marije njegove soproge, se je narodil dne 20. oktobra l. 1755. ob 1 uri popoldne. Pri sv. krstu, pri katerem mu je kumoval takratni konjiški nadžupnik Janez Baltazar pl. Renzenberg, dobil je ime: Franc Ksav. Mašnik je postal v Gradcu dne 22. novembra leta 1778.⁷

¹ Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

² Ibid.

³ Sim. Povoden, rokopis v deželnem arhivu.

⁴ Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

⁵ Matice dotične župnije.

⁶ Celjska kronika, 251.

⁷ Ordinacijski zapisnik v Gradcu.

104. Schmid Dominik Vincencij. Rojen v Konjicah dne 2. avgusta l. 1759. kot zakonski sin tržanskih starišev Evharija in Julijane Schmid je bil posvečen v mašnika leta 1783. Kaplanoval je potem pri Sv. Lovrencu v Puščavi 12 let, v Marenbergu jedno leto in v Hočah blizu 6 let. Dne 1. oktobra l. 1801. imenovan župnikom pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., je ondi služboval do 15. decembra l. 1825., ko je umrl „an der Ablagerung der Gicht ans Insgeweide“. Ptujski okrožni dekan Karol Jožef Kellner pohvalno omenja o njem, da je pri Sv. Lovrencu postavil novo šolo ter za njo daroval 800 gld.¹ Toda Simon Povoden piše o njem doslovno: „... freygebig gegen jedermann, doch karg gegen sein pfarrliches Gotteshaus, dem es gewiß an allen Nothwendigkeiten würde gemangelt haben, wenn sein Leben noch länger gedauert hätte. Den Taufstein und die Schulmeisterey sammt der Bedachung des Pfarrhofes liefs er zwar erneuern, aber der geforderte Ersatz bezeuget es laut, daß ihm nie Ernst war, seiner Kirche Wohlthaten zu erweisen; desto wohlthätiger erwies sich selber gegen die Blutsfreunde, von denen das ganze Vermögen, sogar auch der eigenthümliche Versehzeug zur Verwaltung der heiligsten Sakramente, vererbet worden ist. Möchten solche Pfarrer, die Gott besonders gesegnet hat, mehr auf Gottesehre, mehr auf Armuth ihrer Kirchen und Verbesserung genützter Pfründen bedacht seyn, so würde Mancher mit keinem beschwerten Gewissen zur Ewigkeit abfahren!“² Tudi njegov naslednik Anton Krempelj ga ne hvali, nego piše o njem: „Sub hoc parocho tota quanta oeconomia deteriorata, tam propria quam ecclesiastica, tum propter frequentes hospites et largas epulas, tum propter praejudicium: sterquilinum esse vincae nocivum. Ad altare erant sex lignae candelae cum infixis parvis vitreis lampadibus, quae infuso oleo sub divinis accendebantur.“³

¹ Dekanijski arhiv v Ptuj.

² Rokopis v deželnem arhivu v Gradcu. — Sim. Povoden, beneficijat v Ptuj, je spisal precej obširno zgodovino župnij mariborskega okraja.

³ Župnijski arhiv pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah.

105. Brezinger Janez Jurij. Narodil se je v Konjicah dne 18. aprila leta 1768. kot zakonski sin Franca in Marije Brezinger ter je bil v mašnika posvečen l. 1791. Najpred je služil v Konjicah kot „manemissarius“, ob novem letu 1796. je postal ondi kaplan, 18. aprila l. 1797. pa vikarij.¹ Dne 1. maja l. 1801. odšel je za župnika in dekana v Zavrače, kjer je v Gospodu zaspal dne 9. aprila 1814. Zunaj cerkve ima nagrobnik z napisom: „Hier unter seinen Schafen ruhet der gute Hirt und ehrwürdige Priester Georg Bresinger, Dechant in Sauritsch, welcher am 9. April 1814 im 46. Jahre seines Alters entschlief.“²

106. Juvančič Sigismund. Temu odličnjaku, katerega Konjice lahko s ponosom imenujejo svojega rojaka, je tekla zibel v hiši št. 56 divno-lepe okolice „Jamne“ imenovane, kjer je luč sveta vgledal dne 1. maja l. 1798. Njegovi stariši — (oče Jurij je bil oskrbnik cesarskih cest, mati Katarina pa sestra takratnega konjiškega vikarja in poznejšega dekana v Zavračah, poprej navedenega Janeza Jurija Brezinger-ja) — niso bili bogati, niti posebno premožni, pač pa vseskozi pošteni ter pobožni in zaradi tega v občie spoštovani. Vse svoje otroke, dva sina in dve hčeri so tako lepo vzgojili, da so postali njih dika in ponos. Ker je mladi Sigismund kazal bistro glavo in plemenito srce, pošljejo ga skrbni stariši po nasvetu ujea, dekana Brezinger-ja, v latinske šole, katere je deloma v Mariboru, deloma pa v Gradu dovršil z najboljšim uspehom. Nato se poda v semenišče v Celovcu, kjer je v bogoslovskih vedah tako izvrstno napredoval in se v vsakem oziru tako hvalevredno obnašal, da so ga že po tretjem letu bogoslovja dne 19. sept. l. 1819. v mašnika posvetili. Po dovršenih študijah začel je dne 25. oktobra l. 1820. pastirovati med rojaki v Konjicah. Pa že v naslednjem letu (l. decembra l. 1821.) so ga prestavili v Celje, kjer si je zlasti z ustanovitvijo prekornostne ljudomile ubožnice

¹ Krstna knjiga v Konjicah.

² Spominska knjiga v Zavračah.

zagotovil za vselej blag spomin. Dne 25. februarja l. 1825. bil je prestavljen v Mozirje. Tamkaj je lavantinski knez in škof Ignacij Franc Cimermann ob priliki kanonične vizitacije l. 1826. spoznal njegove izredne duševne zmožnosti ter si ga je dne 13. oktobra t. l. izvolil za svojega dvornega kaplana in konzistorijalnega tajnika. Čez tri leta ga je isti vladika imenoval svojega duhovskega svetovalca izročivši mu težavni referat o šolskih zadevah škofije. Izročeno mu nalogo izvrševal je tako povoljno, da so ga v priznanje njegovih zaslug dne 11. junija l. 1834. povzdignili za korarja lavantinske škofije. Ob enem je bil imenovan knezoškofijski konzistorijalni svetovalec in višji ogleda ljudskih šol cele škofije. V tej novi časti, ki mu je prizadjala mnogo skrbi in pripravila dokaj sitnob, trudil se je do l. 1843. Po smrti nadžupnika Matije Balona je prosil za župnijo Laški trg, želeč preživeti tam svoje dni v tistem, zdravem kraju, na župniji, ki mu je obetala ne le priložnost, nego tudi dovolj dohodkov, da bi zamogel veliko dobrega storiti. Dobivši jo, zapustil je dne 23. aprila l. 1843. lepo Lavantinsko dolino zdrav in vesel, trden mož najboljših let, zaupajoč, da bode vinograd Gospodov obdeloval še mnogo let. A človek obrača, Bog pa obrne. Ura življenja mu je v Laškem trgu veliko popreje dotekla, kakor se je bil nadjal. Že dne 15. januarja l. 1845. popoldne ob jedni uri je po večmesečni bolezni v nepopisljivo žalost Laščanov izdihnil svojo dušo. — Spisal je molitvenik: „Premišlovanje ino molitve“ in učno knjigo: „Kurze Vorübungen, Regeln und Vortheile für das Kopf- und Zifferrechnen“. Gradec, 1843.¹

107. **Juvančič Franc**, brat Sigismunda, ničmanj slaven, ko on, se je narodil dne 9. septembra l. 1802. Dopršivši latinske šole v Mariboru in Gradcu vseskozi z odliko, podal se je leta 1821. v Celovec, da bi se pripravljaj za duhovski stan. Tudi tukaj je izvrstno napredoval in vse sovrstnike tako nadkriloval,

¹ Drobtnice, 1846, str. 82—90; Celjska kronika, 255; J. Orožen, IV., 6, 145—146; kn.-šk. arhiv v Mariboru.

da so ga, četudi ga zaradi mladosti še niso smeli v mašnika posvetiti, v četrtem letu postavili za prefekta ali nadzornika čez druge bogoslovce, — tudi presbytere. Med slednjimi bil je tudi poznejši knez in škof Anton Martin Slomšek. Dne 24. avg. l. 1825. posvečen v mašnika, prišel je dne 29. oktobra t. l. za kaplana k Sv. Martinu pri Slov. Gradcu. Že čez dva meseca moral je za prvega kaplana v Vitanje, od tam pa čez četiri leta (22. okt. l. 1829.) v Novo cerkev. Ondi so mu po smrti župnika dr. Jožefa Antona pl. Jakomini-ja († 28. marca l. 1830) izročili obširno župnijo v oskrbovanje. Ta ne lahek posel moral je zaradi dolgotrajnih obravnjav med državo in strassburskim kapitolom opravljati 5 in pol leta, a vse dolžnosti izvrševal je tako vestno in natančno, da mu je strassburski kapitol v priznanje njegovih zaslug dne 18. oktobra l. 1835. podelil vojniško župnijo, ki je vsled odhoda župnika Fr. Ks. Križaja v Novo cerkev postala prazna. Celih 24 let je v Vojniku blagonosno posloval ter si povsem zaslužil častni naslov kn.-šk. duhovnega svetovaleca, katerega mu je knez in škof Anton Martin Slomšek bil v priznanje hvalevrednega oskrbovanja župnijske službe podelil. Po smrti novocerkovskega dekana, zgorej navedenega Fr. Ks. Križaja († 21. avg. l. 1859.) bila mu je izročena služba dekanijskega administratorja in šolskega nadzornika za obširni novocerkovski okraj, a že dne 18. decembra t. l. se je, imenovan kanonikom strassburskega kapitola preselil kot župnik in dekan v Novo cerkev. Ondi je neumorno deloval blizu 25 let. Bil je goreč oznanjevalec božje besede, vnet spovednik, moder učenik in vodnik vseh njegovi skrbi izročениh ovčic ter v vseh službenih poslih sila vesten in natančen, — natančen skoro do boječnosti. Njegove vsestranske zasluge priznala je kakor duhovska tako posvetna gosposka ter ga je odlikovala z raznovrstnimi častmi. Dne 10. februarja l. 1873. postal je knezoškofijski konzistorijalni svetovalec, dne 27. junija l. 1874. častni kanonik, dne 24. oktobra l. 1882. pa vitez ces. avstr. Franc-Jožefovega reda. Poln zaslug, spoštovan in ljubljen od svojih faranov in vseh,

ki so ga poznali, je kot zlatomašnik in starosta lavantinske duhovščine, zaspal v Gospodu dne 7. novembra l. 1884. zaran, dopolnivši 82. leto svoje dobe. Velikanski pogreb je bil jasna priča njegove občne priljubljenosti. Milo nagrobnico je rojaku govoril rojak, takratni profesor bogoslovja in sedanji premilostljivi vladika dr. Mihael Napotnik.¹

108. Perko Franc Ksav. Narodil se je dne 5. decembra l. 1804. v Konjicah, h. št. 84² kot zakonski sin Jurija Perka, klobučarja in Helene roj. Kolar. Pri sv. krstu mu je kumoval Franc Ksav. Jožef Moser, bivši župnik v Zrečah. Dne 8. avg. l. 1830. posvečen v mašnika, začel je dne 14. septembra t. l. pastirovati kot drugi kaplan v Slov. Bistrici, od koder se je čez 6 let (24. avgusta l. 1836) preselil v Vojnik. Onde je kaplanoval do 1. oktobra l. 1839., ko je postal župnik v Makolah. Dne 22. marca l. 1870. se je podal v pokoj ter je umrl dne 4. maja l. 1874.³

109. Redlein Jožef. Zakonski sin Jurija „Rödleina“, krojača v Konjicah, h. št. 102, in Gere, roj. Jerovšek, se je narodil dne 2. marca l. 1808. Dovršivši študije, postal je 7. avgusta l. 1831. mašnik ter je bil 26. septembra t. l. nameščen kot drugi kaplan pri Sv. Martinu pri Slovenjemgradu. Od tam so ga poslali 15. julija l. 1832. v Vuzenico, od tod pa 22. avg. l. 1834. v Gornjo Polskavo. Onde je kaplanil do 27. septembra l. 1837., potem pa je odšel v Reichenburg. Čez 3 leta (16. sept. l. 1840.) bil je premeščen v Gornji grad, od tam pa 23. aprila l. 1842. na Sladko goro, kjer je služboval dve leti. Dne 23. aprila l. 1844. preselil se je v Škale. Onde je l. 1846. hudo zbolel ter je vsled tega moral dne 16. oktobra t. l. v začasni pokoj. Čez jedno leto (20. okt. l. 1847.) je šel za kaplana v Ponikvo, od

¹ Dr. Mih. Napotnik, Nagrobnica. V Mariboru, 1884; J. Orožen, VIII., 178, 179 in 258; kn.-šk. arhiv v Mariboru.

² Sedaj h. št. 94 in last notarja Kramerja.

³ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

to pa 1. januarija l. 1850. k Sv. Juriju ob južni železnici. Dolgotrajna bolezen ga je početkom leta 1859. prisilila, ostaviti dušno pastirstvo ter se podati v stalni počitek. A slednjega ni dolgo zavžival, kajti že 8. junija t. l. ga je rešila smrt nadaljnih muk ter ga odvedla v večnost.¹ Vkljub bolezn bil je do smrti dobre volje.

110. Nagy Albert Jožef. Tega pobožnega in v vsakem oziru vzglednega duhovnika domovina je bil gradič Golič pri Konjicah, kjer je luč sveta zagledal dne 18. aprila l. 1811.² Njegovi stariši so bili doktor Jožef Nagy, takratni lastnik Goliča, in Kajetana roj. Adrinek. Prvi šolski poduk dobil je v Konjicah, srednje ali latinske šole pa je obiskoval v Mariboru in Gradcu. Ker je očeta že v prvi mladosti zgubil in so potem precej zadolženi gradič prodali, mu mati ni mogla veliko pomagati. Zaradi tega moral si je za študije potrebne denarje prisluževati s podučevanjem drugih dijakov. Po dobro dokončanih latinskih šolah stopil je v jeseni l. 1829. v celovško bogoslovnico ter je bil kot bogoslovec tretjega leta dne 10. avgusta l. 1832. pri Sv. Andražu v Lavantinski dolini v mašnika posvečen. Dovršivši bogoslovske nauke nastopil je dne 26. septembra l. 1833. službo drugega kaplana v Slov. Bistrici, od koder so ga čez dve leti (1. sept. l. 1835.) poslali v Olimje, od tam pa 21. sept. leta 1836. v Vojnik. Tudi tukaj ni dolgo služboval, kajti že 18. avgusta l. 1837. odšel je za kaplana in kanonika v Velikovec na Koroškem. Da bi ložej oskrboval svojo staro mater, katera je bila vsled raznih nadlog popolnoma ubožala, prosil je l. 1842. za kuracijo Sv. Ulrika v Podgorju pri Slovenjemgradu, katero je tudi dobil in dne 23. aprila t. l. nastopil. A ta večinoma gorata duhovnija ni ugajala njegovemu šibkemu zdravju. Zaradi tega se je dne 21. julija l. 1847. preselil na Dobrno. Pa tudi tukaj se je čestokrat oglasila njegova stara bolezen (bljuvanje krvi) ter ga tako oslabil, da se je — dasi le s težkim srcem,

¹ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

² V šematizmih „1810“, kar je pomota.

moral dne 28. aprila l. 1857. ločiti od duhovskih opravil in iti v pokoj. Ko pa je pri svojem sosedu in prijatelju, župniku Tomažu Jeretinu v Frankolovem bil zopet nekoliko okreval, prosil je l. 1861. za župnijo Cirkovec na Dravskem polju. Dne 1. junija t. l. se je preselil tje. Ponižen, krotek in sila pobožen trudil se je potem kakor na prižnici, tako zlasti v spovednici z vsemi močmi za krščansko omiko in pravo pobožnost med farani. V priznanje njegovih zaslug imenoval ga je višji pastir blagega spomina, knez in vladika Jakob Maksimilijan že dne 5. aprila l. 1865. duhovnim svetovalecem, dne 1. junija l. 1866. pa dekanom. Že blizu 13 let je v Cirkovecah posloval z vidnim blagoslovom, a na Svečnico leta 1874. ga na prižnici zadene mrtvoud, ki njegovo apostolsko delovanje nenadoma ustavi. Umrli še sicer ni, a desna stran mu je ostala hroma. Nevedočemu, kje bi počakal rešilne smrti, je blagi častni kanonik Marko Glaser pri Sv. Petru niže Maribora odprl gostoljubni farovž ter je zanj čez vse ljubeznjivo skrbel. Po hudi, s čudovito potrpežljivostjo prestani boleznii preselil se je dne 13. januarija l. 1880. v boljši svet.¹

111. Silly Franc. Zakonski sin Ignacija Sillyja, lončarja v Konjicah, h. št. 10, in njegove soproge Terezije roj. Jamnik (semtertja tudi „Jaunikar“) se je narodil dne 6. oktobra leta 1814. ter je bil kot bogoslovec tretjega leta pri Sv. Andražu v Lavantinski dolini posvečen v mašnika dne 2. avgusta l. 1838. Po dovršenih bogoslovskih študijah prišel je dne 1. oktobra leta 1839. za drugega kaplana v Slov. Bistrico, od tam pa dne 6. avgusta l. 1841. v Reichenburg. Od tod je bil 23. julija leta 1845. premeščen v Žalec, kjer je služboval do 20. oktobra leta 1847, ko so ga poslali v Vuzenico. Dne 22. februvarija l. 1849. je odšel k Devici Mariji na Jezeru, od tam pa dne 24. aprila l. 1851. v Črno, od koder je 20. septembra l. 1854. prišel za oskrbovalnega kaplana k Sv. Miklavžu pri Slovenjgradcu.

¹ Cerkvena priloga št. 24 in 25 „Slov. Gosp.“ l. 1880; kn.-šk. arhiv v Mariboru.

Onde je služboval do 23. aprila l. 1885. Potem je bil provizor pri Sv. Vidu tik Waldeka, a 1. septembra t. l. je postal kurat v Podgorju. Umrl je onde dne 6. oktobra l. 1858.¹

112. Prach P. Udalricus, benediktinec. Leopold, zakonski sin Jakoba Pracha, trgovca v Konjicah, h. št. 37 in Marije roj. Čebul, se je narodil dne 16. avgusta l. 1822. Po dovršenih gimnazijskih študijah vstopil je v slavni benediktinski samostan Sv. Lamberta na Gornjem Štajerském, v katerem je s samostansko obleko prejel ime: „Udalricus“. Dne 26. julija l. 1846. posvečen v mašnika, kaplanoval je od l. 1847. na raznih duhovnijah istega samostana, a l. 1862. je postal farni vikar v Šmariji v Murički dolini, kjer je posloval do svoje smrti dne 17. septembra l. 1887.² V Konjicah si je zagotovil blag spomin, kajti je dal pred smrtjo na svoje stroške ponoviti podružnico Sv. Ane nad Konjicami.³

113. Pajek Janez Nep. Zakonski sin Jožefa Pajeka, p. d. Prežigavca, kmeta na Prežigalu pri Konjicah, in Ane roj. Pinter⁴, se je narodil dne 27. marcija l. 1833. ter je bil pri Sv. Andražu v Lavantinski dolini dne 29. julija l. 1855. posvečen v mašnika. Dne 1. septembra t. l. bil je nameščen kot kaplan v Gornjemgradu, kjer je služboval do 14. februarja l. 1856., ko se je preselil v Šoštanj. Od tod so ga poslali dne 1. julija l. 1859. v Žalec, od tam pa 5. septembra l. 1861. v Dramlje. Konce aprila l. 1865. je odšel v Slov. Bistrico ter je onde kaplanoval do 15. januarja l. 1867., ko so ga premeščili v Podsredo. Čez tri leta (4. jan. l. 1870.) odšel je za provizorja v Zdole, kjer je postal 30. oktobra t. l. kurat, 1. septembra l. 1874. pa župnik. Dne 1. septembra l. 1889. se je preselil za

¹ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

² Šematizmi sek. škofije.

³ Poročilo vlč. g. nadžupnika J. Voha.

⁴ Bila je sestra rajn. straniškega župnika Jos. Pinter-ja ter se je rodila v Ločah.

župnika v Poličane.¹ S svojim bistrim umom, jeklenim značajem in s svojo vstrajno delavnostjo bil bi tukaj gotovo marsikaj potrebnega in dobrega ukrenil in izvršil v blagor svojih novih faranov, a previdnost božja je drugače odločila, kajti komaj še je bil prav spoznal razmere in potrebščine, že ga je najvišji Gospod odpoklical. Umrli je v nedeljo presv. Imena Jezusovega (19. januarija) l. 1890. V kratkem času si je pridobil obče spoštovanje, kar je pričal sijajni pogreb. 28 duhovnih bratov, njim na čelu mil. gosp. kanonik dr. I. Križanič in pa nebrojno število vernikov ga je spremljalo k zadnjemu počitku.² Bil je brat veleučnega gosp. kanonika dr. Jož. Pajeka, njuna sestra Terezija je pa mati gosp. prof. J. Zidanška.

S tem končamo vrsto nam znanih, že umrlih duhovnikov Konjičanov. Omeniti pa moramo, da razun najslavnejšega izmed sinov nadžupnije Konjiške, premilostljivega kneza in škofa, dr. Mihaela Napotnika, rojenega na Tepanjskem vrhu dne 20. septembra l. 1850., živé in kot vneti duhovniki v vinogradu Gospodovem neumorno delujejo še trije Konjičani, namreč preč. gosp. dr. Jožef Pajek, kn.-šk. konzistorijalni svetovalec in kanonik v Mariboru, rojen na Prežigalu dne 29. julija l. 1843.; veleč. gosp. Juriš Bezenšek, kn.-šk. duhovni svetovalec in župnik v Čadramu, rojen v Konjicah dne 25. februarja l. 1839., in čast. o. Leopold Napotnik, bratranec premilostljivega kneza in škofa, rojen v Tepanjski vasi dne 2. julija l. 1859., ki kot redovnik sv. Benedikta posluje na Gornjem Štajerskem.

Te prekrasne cvetice z vrta nadžupnije Konjiške naj ljubi Bog sebi v čast, domovini in cerkvi pa v prid ohrani še mnogo let, da s prijetno vonjavo vzbudijo in privabijo še mnogo novih duhovnih cvetk — v proslavo Konjic!

¹ Kn.-šk. arhiv v Mariboru.

² „Slov. Gospodar“, 1890, 8.

KAZALO.

	Stran
1. Nikolaj Konjiški	2
2. Herman, sin Hermana iz Konjic	2
3. Wolfvingus (Wlvingus)	3
4. Močnik Primož iz Konjic	3
5. Gregorij, sin Štefana	3
6. Smolnik Rupert	4
7. Klemen, sin Simona iz Konjic	4
8. Meričnik Jurij	4
9. Meričnik Andrej	4
10. Jakob, Andrejev sin iz Konjic	4
11. Golčaj Jakob	4
12. Pawngartner Gregorij	5
13. Lamberšek Martin	5
14. Šumar (Sumer — Somer) Daniel	5
15. Obrič (Obriz — Obrizius) Martin	5
16. Viertziger (Vierzig) Adam	5
17. Lamberšek Adam	6
18. Gerič (Gerris) Martin	6
19. Krameršak Simon	7
20. Presinger Adam	8
21. Oglešek Pankracij	8
22. Sušnik Martin	8
23. P. Richardus Gonovicensis	9
24. Železnik Gregorij	9
25. Jerovšek Janez	9
26. Moše Jakob	9
27. Salzer Lukež	10
28. P. Paulinus Gonovicensis	10
29. Železnik Andrej	10
30. Hauptmanič Jurij	10
31. Salzer Stefan	12
32. Mejovšek Andrej	13
33. P. Cajetanus Gonovicensis	13

	Stran
34. Kodrič Matija	13
35. Bezenšek Matej	13
36. Streichenberger P. Leopold	14
37. Grašič Janez Jurij	14
38. Stermšek Janez Krstnik	14
39. Kronvogl — tudi Kronobetvogl Jurij Andrej	15
40. Moše Janez	15
41. Železnik Andrej	16
42. Orlandi Ludvik	16
43. Andorfer Andrej	16
44. Krasnik Janez Jurij	17
45. Ferbega Franc	17
46. Schneller Mihael	17
47. Adamič Mihael	17
48. Schneller Matija Ferdinand	17
49. Jereb Gregorij	18
50. Bernekar (Werneker) Andrej	18
51. P. Cajetanus Gonovicensis	18
52. Andorfer Janez Krstnik	19
53. Hamel (Hambl) Janez Jožef	19
54. Jenko Lukež	19
55. Lesičnik Martin Ignacij	20
56. Perko Anton Jožef	20
57. Fidler Matija	20
58. Reffinger P. Ludvik	21
59. P. Theodorus Gonovicensis	21
60. Sevšek Janez Krstnik	21
61. Vidmajer Matej	22
62. P. Hyacinthus Gonovicensis	22
63. P. Valericus Gonovicensis	23
64. P. Leonardus Gonovicensis	23
65. Kvas Maksimilijan Anton	23
66. Andorfer Jožef	23
67. Reffinger P. Polikarp	23
68. Jager Matija	24
69. Pintar Mihael	24
70. P. Andreas Gonovicensis	24
71. P. Casparus Gonovicensis	24
72. Bartholoti Franc Anton	25
73. Andorfer Leopold	25
74. Krojej Andrej	26

	Stran
75. Kumer Janez	26
76. Odrinek Gregorij Jožef	27
77. Camlek Janez Jurij	27
78. Andorfer Mihael	27
79. Sternšek Franc Anton	28
80. Gabriel Tomaž	28
81. Dobrovšek Gregorij Leopold	28
82. Jesich (Essich) Jakob Alojzij	28
83. Sevšek Janez Simon	28
84. Bartholoti Jožef	29
85. Pogačnik Janez Jurij	29
86. Avernik (Avernegg) Jožef Leopold	30
87. Fridrich Matija Valentin	30
88. Žohar Gregorij	31
89. Bezenšek P. Basilius	31
90. Vovk P. Agathangelus	31
91. Bartholoti Ivan Nep.	32
92. Geister Gregorij	32
93. Camlek Ignacij	32
94. Bernekar (Wernegger) Anton Ksaver	33
95. Sternšek Jožef Bolfenk	33
96. P. Probus Gonovicensis	33
97. Mihel Janez	34
98. Mihel Franc Maksimilijan	34
99. Zeiselsteiner Franc Andrej	34
100. Rehinger Janez	34
101. Fridrich Tomaž Janez	35
102. Haas Janez Jožef	35
103. Zorko (Sorgo) P. Erasmus	35
104. Schmid Dominik Vincencij	36
105. Brezinger Janez Jurij	37
106. Juvančič Sigismund	37
107. Juvančič Franc	38
108. Perko Franc Ksav.	40
109. Redlein Jožef	40
110. Nagy Albert Jožef	41
111. Silly Franc	42
112. Prach P. Udalricus	43
113. Pajek Janez Nep.	43

